ГОДИНА XLI. ЦЕТИЊЕ, у уторак, 31. јануара 1912. БРОЈ 4.

ЦИЈЕНА:
За **Црну Гору** на годину 8 перпера, на по године 4 перпера.
За **Аустро-Угарску Босну и Херцеговину** на годину 12 перпера на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.
Претплата се прима само у годишњим и полугодишњим роковима.
Појединн број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплата се шаље непосредно **Администрацији „Гласа Црногорца“** на Цетиње, а коме је наручније г. **Вељку Рамадановићу**, к. ц агенту у **Котор**.
Дописи се шаљу **Уредништву**. Рукописи се не враћају.
Огласи се шаљу **Администрацији** и наплаћују се: за сваку ријеч или број од пет цифара из петит слова по **4 паре** за први пут, а за сваки даљи пут по **2 паре**. из виших слова сразмјерно више. Најмањи оглас наплаћује се **1 перпер**. — Осим напријеименоване цијене од ријечи, наплаћује се по закону о таксама још по 50 пара за свако поједино оглашавање.

Власник: Државна Штампарија — Излази суботом — Одговорни уредник: Д-р Иво Јовићевић

СЛУЖБЕНИ ДИО

РАСПИС

односно званичнијех телеграма за иностранство.

На основу чл. 11. закона о Краљ. Влади у вези са чл. 32. закона о телеграфу, рјешавам, да са телеграфске станице на Цетињу министарства могу слати за иностранство званичне телеграме само онда, кад су потписани или одобрени од стране надлежног министра.

Државни Савјет, Велики Суд и Гл. Држ. Контрола могу их слати кад су потписани или одобрени од стране њиховијех предсједника.

Са телеграфских, пак, станица из унутрашњости нема нико право да за иностранство отправља на државни рачун званичне телеграме.

Сви остали телеграми за иностранство, осим дворскијех, морају бити, дакле, плаћени од стране онога ко их предаје на отправљање.

П. т. број. 1358. Цетиње, 26. јан. 1912.

Министар унутрашњих дјела,
М. Букановић с. р.

РАСПИС

односно званичних разговора преко телефона.

На основу чл. 11. закона о Краљ. Влади рјешавам, да са телефонских станица у унутрашњости имају право да говоре само обласни управитељи и команданти дивизија, или њихови замјеници, и то искључиво са надлежнијем министрима и начелницима.

Са телефонске, пак, станице на Цетињу имају право да позивају за разговор само министри или начелници.

Као што предвиђа чл. 29. правилника за телефонску службу, гореозначена лица могу водити разговоре преко телефона једино у хитнијем случајевима.

За све друге разговоре, осим дворскијех, треба таксу да плати онај ко позива за разговор.

П. т. број 1359. Цетиње, 26. јан. 1912.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Букановић с. р.

РАСПИС

односно телеграфскијех адреса у уговореном или скраћеном облику.

Адреса телеграма мора имати сва потребна назначења да би се осигурала предаја адресанту. Мора бити написана тако, да се телеграм може уручити без дужег тражења и распитивања.

У свијема случајевима посљедице непотпуне адресе сноси сам пошиљалац.

Но, адреса телеграма може бити написана и у уговореном или скраћеном облику, али је адресант (прималац) дужан претходно се пријавити мјесној телеграфској станици и с њом саставити уговор.

Обзиром на предње, а на основу чл. 11. закона о Краљ. Влади, рјешавам, да се и у нашој телеграфској служби примају адресе у уговореном или скраћеном облику, кад буду пријављене од стране адресаната и односне таксе плаћене.

Пријаве примају управници мјеснијех станица и, по наплати таксе, заводе их у нарочити протокол.

(Чл. XIII. међународног правилника за телеграфску службу).

Претплатна такса износи:
на годину 10 перпера, почињући од 1 јануара (по нов. кал);
полугодишње 5 перпера, почињући од 1 јануара или од 1 јула.

Наплаћене таксе уводе се као остали телеграфски приходи, а адресантима се издаје признаница.

Уговорене или скраћене адресе морају бити изабране тако, да не могу проузроковати збрку у предаји телеграма. Не могу се завести: имена, презимена, занимања, фирме и т. д., која имају и друга лица, или заводи финансијски, трговачки или индустријски у истом мјесту.

П. т. број 1491. Цетиње, 27. јан. 1912.

Министар унутрашњих дјела,
М. Букановић с. р.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Њ. В. Краљ Господар у Петрограду

Берлин, 23. јануара (Корбиро). — Њ. Величанство Краљ Господар са Књазом Петром стигао је овдје, гдје ће се задржати до прексјутра, а онда ће продужити своје путовање за Русију.

Берлин, 26. јануара (Корбиро). — Краљ Црногорски је отпутовао за Петроград.

Кибарч, 27. јануара (Нарочита депеша). — Његово Величанство Краљ Господар приспио је са Њ. Краљ. В. Књазом Петром на руско-њемачку границу овдје послије подне жељезницом, гдје је била постројена чета улана са музиком и заставом на челу. Чим је воз ушао у станицу музика је Његово Величанство поздравила црногорском химном, док су му војници одавали прописану војничку почаст. У руској генералској униформи са маршалском палицом у руци Његово Величанство Краљ Господар изашао је из воза и поздравио војнике, који су га громогласно отпоздравили, што су прихватили и многобројни представници војних и грађанских руских власти, који су на перону били упарађени у пуној паради. Пошто је Његово Величанство прегледао почасну чету задржао се кратко вријеме на тој станици ради одмора, па је продужио пут за Петроград у нарочитом царском возу испраћен са свима војним почастима и музиком, као што је био и дочекан. Са Његовим Величанством продужио је пут генерал Књаз Василчиков, који је придодат Краљу Господару на расположење и који га је овдје дочекао и поздравио од стране Његовог Императорског Величанства Цара Николе II и цијеле руске армије.

Његово Величанство Краљ налази се у најповољнијем здрављу.

Петроград, 28. јануара (Корбиро). — „Русија“, орган министеријални, истиче искрено пријатељство црногорског Краља наспрам руске царевине. Црногорски Краљ, који има намјеру посјетити виши број страних дворова, похитао је да учини најприје посјету руском двору. Краљ Никола, вели „Русија,“ велика је појава у историји словенског народа. Он је двојако унапредио своју земљу и од мале књажевине на Балкану створио данашњу Краљевину Црну Гору. Надчовјечни су били његови напори, да развије с једне стране културу у својој земљи, а с друге опет да јој очува независност од силних и моћних нападача. Небројене су биле тешкоће, које је Краљ био приморан савладати, да доведе своју земљу на данашњи ступањ. Али у пркос свим непогодама он се јуначки борио заједно са својим витешким народом и у критичним моментима помаган од стране руских царева, чије је пријатељство остало непоколебиво наспрам витешких владара Црне Горе и њиног народа, још од Петра Великог. „Русија“ у име свих Руса најтоплије поздравља Краља Црне Горе, великог генија свога народа и великог руског пријатеља.

Петроград, 28. јануара. Нарочита депеша). — Већ пред долазак Његовог Величанства Краља, у Гачини су Га чекале Њихова Императорска Височанства Велике Књагиње Милица и Стана, које су ушле у дворски воз и са узвишеним Оцем продужиле пут до Петрограда. На станици у Царском Селу чекао је Господара Цар Никола са многобројном пратњом. Кад је Краљ стигао и сишао са воза, Цар се са Господаром три пут загрлио. Пошто су представљене обостране пратње, Цар и Краљ сјели су у затворена кола и одвезли се у Царско Село. Цијелим путем била је постројена војска, која је одавала почасти. Три четири музике свираху узастопце црногорску химну. У Царскоме Селу великодостојници чекаху Цара и Његова Госта. У великој дворници стајаху сви Велики Књажеви. У једној побочној одаји била је чета улана, која је чинила почасти. Испред ове је Његово Величанство Краљ прошао, држећи у руци палицу фелдмаршала. Послије тога Цар и Краљ уђоше у салон, гдје је била Царица, коју је Краљ посјетио. Велики Књаз Кирил Владимировић отпратио је по томе Господара у Двор Аничков, гдје је Краљ посјетио Царицу Мајку. Из Двора Аничкова Његово Величанство Краљ одвезао се у Зимски Двор, гдје су Га чекали министри и великодостојници. Војнички пук Семјановски и једна чета одаваху почасти. Господар је поздравио војску са: здраво војници! — на што ови одушевљено одвратише са трократним: ура! јединоме маршалу руске војске. Велике Књажеве и министре Господару је представио Велики Књаз Михаил. Његово Величанство Краљ повукао се иза тога у Своја засебна одјељења у Зимском Двору, праћен од свијех Великих Књажева, осим Великог Књаза Петра Николајевића, који је слаб. — Све улице, кроз које је Краљ прошао, окићене су руским и црногорским заставама. Господар, који се осјећа веома добро, очаран је величанственим и срдачним дочеком. Вечерас је породични ручак, а сјутра вече свечани објед.

Петроград, 29. јануара (Корбиро). — „Вјесник“ јавља: Краљ Црне Горе и Књаз Петар приспјели су у Царско Село. Цар их је дочекао на станици са Великим Књазом Кирилом Владимировићем. Цар се три пут загрлио са Краљем. Послије тога су се владаоци са пратњом одвезли у Александрински Двор у Царском Селу. Путем су музике свирале црногорску химну и војска је чинила прописане почасти. На челу војске бјеше Велики Књаз Николај Николајевић. Цара и Краља дочекали су министар иностр. дјела Сасонов са руским послаником на Цетињу. Пошто се поздравио са великим књажевима, Краљ је био примљен од Царице. Испраћен од Цара на станицу, Краљ је по томе са Великим Књазом Кирилом и својом пратњом отпутовао у Петроград, гдје Га је срио Велики Књаз Михаило Александровић са војним и грађанским високодостојницима. Предсједник општине поднио је Краљу со и хљеб. Отуда је Краљ са Великим Књазом Кирилом пошао у Двор Аничков, у којем је био примљен од Царице Мајке, послије чега се Краљ вратио у Зимски Двор, гдје су га чекали министар предсједник, министар војни, министар инстр. дјела, министар унутр. дјела, царева пратња, изасланство XV. стрељачког пука, којем је Краљ шеф. По извршеноме представљању, Краљ се повукао у своја одјељења, у којима је примио своју унучад, дјеце Великих Књагиња Милице и Стане.

Петроград, 29. јануара (нарочита депеша). Јутрос су Краљ и Књаз Петар чинили посјете Великим Књажевима. Послије подне довезао се Његово Величанство Цар из Царскога Села да посјети Господара. Цар се задржао код Краља четрдесет минута. Вечерас је био свечани објед за 250 званица у Царском Селу. На обједу су биле обадвије Царице: Александра Феодоровна и Царица мајка. Осим њих бјеху још сви Велики Књажеви са Великим Књагињама, министри, дворски и државни високодостојници, генералитет. Њ. И. В. Цар Никола наздравио је Господару овако:

Веома Ми је мило поздравити Ваше Величанство након што сте примањем Краљевске титуле увјенчали Вашу знамениту педесетогодишњу владавину јуначком Црном Гором, — владавину, која је препуна државничких подвига и војничких врлина.

Данашњи мирни развитак и процват младе Краљевине под мудрим управљањем Вашег Величанства вазда ће налазити живи одзив, братско учешће и, кад је потребно, ослонац у Мени и Русији.

Пијем за здравље Његовог Величанства Краља Црне Горе, фелдмаршала руске војске; за здравље Њеног Величанства Краљице Милене и свега Краљевског Дома, и витешког црногорског народа!

Музика је одсвирала црногорску химну.

Одговор Њ. В. Краља Господар на Цареву здравицу гласи:

Ваше Величанство! Ма да сам одавно навикнут на неисцрпиву благонаклоност Вашег Императорског Величанства према Мени и Мојој Црној Гори, ипак сам најдубље тронут Вашим преласкавим за Мене ријечима, а још више изразима, упућених Мојој Црној Гори, на чем Вам, Величанство, неизмјерно благодарим.

Приликом свечаности обновљења црногорске Краљевине претпрошле године, Ви сте Ми подарили најславнију залогу Ваше царске милости, наименовавши Ме фелдмаршалом у великој и славној руској армији. Ову почаст, коју не би смио очекивати најсмјелији и најсрећнији ратник, Ваше Величанство Мени је указало, разумије се, као вођи једнијех горштака, од увијек вјерних и оданих Русији.

Величанство! У Црној Гори нема тако велике војске, да бих Вам могао донијети одговарају-

ћи чин, каквим Ме је Ваше Императорско Величанство благоизволјело одликовати. Ја не заповиједам него једном шаком јунака, којима су Ваши славни предци повише од два вијека командовали. Сљедујући томе предању, Ја не могу друго но да потврдим данас у томе својству и Ваше Императорско Величанство, увјеравајући Вас о неизмјерној вздашњој вјерности и оданости свијех Мојијех Црногораца, који топло љубе Русију, а који полажу у њезину братску и моћну потпору највишу наду за своју будућност.

Подижем чашу за здравље Његовог Императорског Величанства Цара све Русије, Њеног Величанства Царице Александре, Њеног Величанства Царице Мајке Марије Феодоровне, Његовог Императорског Величанства Царевића Великог Књаза Алексија Николајевића, и за здравље цијелог владајућег Императорског Дома и за славни руски народ!

Музика је интонирала царску руску химну.

Цар је одликовао Књаза Петра орденом Александра Невског са бриљантима; г. Душана Греговића, министра иностр. дјела, лентом ордена Св. Ане, потпоручика Митра Поповића, III. степеном истог ордена, а г. г. генералаћутанта бригадира Митра Мартиновића, шефа Војничке Куће и Слава Рамадановића, Маршала Двора, дуванским кутијама са бриљантима.

Петроград, 31. јануара. (Корбиро). — Краљ Црне Горе примио је у аудијенцију руског министра војног, а послије тога дипломатски кор.

Дворске и дипломатске вијести

— Њено Величанство Краљица ономад се аутомобилом прошетала до Ријеке и истог дана се вратила на Цетиње.

— Њ. Краљ. В. Књаз Мирко повратио се ове недјеље из унутрашњостина Цетиње и ономад је изјахао до Ловћена и обишао Кук и Крстац и са Његуша се аутомобилом вратио на Цетиње.

Енглески парламентарци у Русији

О значају посјете, коју су учинили чланови инглеског парламента у Русији, руски лист „Новое Время“ доноси овај чланак:

У прољеће 1909. г. нарочити одбор, састављен од чланова оба дома британског парламента, обратио се предсједнику Думе, г. Н. А. Хомјакову с позивом да би посјетио Инглешку. Такав позив био је упућен и осталим угледним представницима руског законодавног тијела. Тај позив био је потписан од најугледнијих лица, која су припадала разним политичким странкама изузев крајњих. То је био срдачан позив руском друштву од стране инглешког друштва.

Љети исте године осамнаест чланова Думе и Државног Савјета са предсједником Думе на челу стигли су у Инглешку. Они су дочекани тамо са ријетком усрдношћу у свим круговима инглешког друштва и у свим мјестима, која су посјетили. Указали су им искрено гостопримство и одавали им поштовање не као јавним радницима и вођама појединих група политичких, већ као представницима руског друштва — руског народа. Указали су им радосно гостопримство најугледнији представници инглешке цркве, парламента, универзитета, штампе, наука и вјештина и владе. Примљени су у нарочитој аудијенцији од краља покојног Едуарда VII. У лицу неколицине њих Инглешка је сријетала Русију.

Посјета Инглешкој није била тек обична формалност. До ту недавно инглешко-руски односи одликовали су се карактерним цртама хладноће, подозрења, нетрпељивости а с времена на вријеме и отвореног непријатељства. У почетку прошлог вијека Русија и Инглешка биле су више пута на једном те истом становишту политичком, шта више и рука под руку ишле су на заједничког непријатеља. У другој пак половини тога вијека увијек су представљале два непријатељска табора. „У почетку овога вијека Русија и Велика Британија биле су у каталогу нацијâ — као природни непријатељи једна другој,“ по ријечима првог министра инглешког г. Аскита.

Та узајамна упорна мржња и непријатељство донијело је и једној и другој држави само неизмјерну штету и као обично плодове ове свађе уживали су други.

Несрећни рат 1904—1905. г. у коме је Инглешка по пређашњем била на страни наших непријатеља, отворио је очи објема нацијама, те су видјели неразумност такве политике године 1907. Русија и Инглешка закључише сморазум по питањима Средњег Истока. „Свакако при садашњим условима споразум двију владâ не може бити сталан, ако не буде праћен симпатијама дотичних народа, и обрнуто — унутрашња тежња двију нација завршује се тијесним политичким зближењем“ — рекао је г. Аскит.

Хладни дипломатски акт 1907. г. због његове трајности и сталносни требало је учврстити општенародним симпатијама. Као понајбоље средство за то јавља се лично познанство међу јавним радницима са обје стране, према томе позив у Инглешку чланова нашег законодавног тијела није био тек питање учтивости, већ корак за неопходно психолошко збижење руског и инглешког друштва.

Респонзивна посјета Русији очекивала се још прошле године. Остварење исте омео је распуст инглешког парламента и изборна кампања, која је иза тога наступила, а која је изискивала присутност угледних чланова свију странака политичких. Усљед тога је одложена посјета до удобнијег за Инглезе времена — до сад.

Инглешко-руско зближење наишло је на повећи број противника како у Инглешкој тако и у Русији. У осталом не би ни вриједило то зближење, кад би га свак посматрао индиферентно; они ватрени напади доказују да је то зближење од велике вриједности. Радикали у Инглешкој осуђују своју владу за зближење са најконсервативнијом монархијом, јер отуда, по њиховом мишљењу, пријети опасност народним слободама; њих подржавају крајни конзервативци који су васпитани пред химером руског напада великобританске владавине у Азији. Ову мисао подржавају и наши радикали, плашећи инглешко јавно мњење клеветничким измишљотинама о тајним намјерама Русије у Персији. С друге пак стране неки, који се налазе на крајњем крилу нашег јавног мњења плаше Русију опасношћу, која пријети њеном поступном развоју од зближења са једном тако парламентарном државом. Напосљетку из свију сила старају се Јевреји свега свијета да разоре зближење инглешко-руско, како би Русија била политички изолована. Али против свега тога зближење инглешко-руско расте и пушта све дубље корије.

Године 1909. руска депутација састојала се искључиво из представника нашег законодавног тијела. Респонзивна посјета бива не само из чланова инглешког парламента; уз ове као наши гости јављају се сад епископи инглешке цркве, представници војске и флоте, представници науке, индустрије, финансија, литературе и политичке штампе. Инглешко друштво представљено је овом депутацијом шире, јаче и пуније. Ово пак свједочи да се покрет у корист зближења са Русијом пружио и даље мимо границе чисто политичких кругова и наишао је на присталице у самим њедрима инглешког народа. Инглешка посјета јавља се као нов и крупан успјех, који гарантује проширење првобитног споразума у споразум на осталим пољима.

Прва посјета Инглешкој од стране представника Думе и Државног Савјета наишла је на високо одобрење руског монарха. Предсједник Думе са друговима био је примљен од инглешлог краља у Букингемској палати. Исто тако биће одређен пријем инглешкој депутацији у Царском Селу у присуству Његовог Величанства Императора. — На остварењу мирног зближења владари иду нераздвојно са својим народом, а то је најбоља залога за његову трајност и сталност.

О срдачности, којом ће бити дочекани Инглези у Русији, не иде да говоримо.

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

Календар „Зета“. И ове године изашао је календар „Зета“, који већ пет година издаје и уређује Глиго Н. Пејановић из Подгорице. Ове године „Зета“ издваја од ранијих година. Формат му је повећан, па је и забавном дијелу поклоњена нарочита пажња. На челу календара налази се слика Њ. Краљ. В. Књаза Мирка, а садржи: радослав Краљевског Дома и државне светковине као увод, затим је изложен календар и уз сваки мјесец радови, који се раде у томе мјесецу. Уз то се налазе у календарском дијелу објашњења: небесни знакови, постови, непокретни и покретни празници и свеци, мухамедански и јеврејски календар и т. д., затим су изложене знамените године историје Црне Горе, знамените године у опште, земље и владари у Европи и т. д. Забавно-поучни дио садржи ове радове: Старина Бранка Радичевића од Борислава Сл. Минића; У предвечерје пјесма од Міг-а; Једног јутра од С. П. Вулетића; Ах запој, душо, химну, пјесма од М. Павићевића; Посљедњи час од Алфонса Додеа; Елегија пјесма од Љ. Ибријског; Ломбардијски стражар од Е. де Амићиса; Мисли о карактеру од разних писаца; Стари Вујадин, народна пјесма из Вукове збирке; У доколици од Бл. Беговића; Пустахија Лука, народна пјесма из нештампане збирке Ђ. Драговића-Ђуричковића; Народна привреда; и Народно Здравље. На крају је поштанска и телеграфска тарифа и огласи. Као што се из изложеног садржаја види, „Зета“ заслужује сваку пажњу и препоруку и ми је најтоплије препоручујемо.

Стари мотиви. Мићун М. Павићевић. Књига I. Издавач: књижара А. Рајнвајн на Цетињу. Штампа бокељске штампарије у Котору. Цијена 60 пара, страна 30 обичне осмине. — На првом мјесту књиге долази посвета „сјенима црногорских витезова“, написана веома снажним и концизним стилом, а послије ове ређају се једна за другом 8 епско-лирских пјесама, с којима су, у умјетничкој форми, репрезентирани 8 оригиналних и типичких карактера из старе гарде црногорских витезова, са свима њиховим маркантним душевним и тјелесним особинама. Ове пјесме, пуне здравља, живота, снаге и гвоздене енергије, проткане су живим сликама и оригиналним и пластичним описима, из дивље богате и величанствене природе црногорских гора и планина. Оне одишу јаким мирисом шумскога цвијећа и блистају раскошним зрацима топлога јужњачког сунца:

„Појас златни на истоку пуче,
Просу мирис планина и гора,
Расипљу се варнице и луче —
То се сунце колеба из мора“.

Ми би рекли, да се Павићевићев култивисани таленат, умјетничка способност и шири стваралачки хоризонт, нигдје тако силно и јако, нијесу испољили, као у овој најновијој збирци његових пјесама. Павићевић није поборник лажног модерлизма. Он своју музу ставља у службу социјалног живота и националних идеја — кроз ове његове пјесме ми видимо једну читаву генерацију, једно наше покољење, које је својим ратоборним подвизима заталасало све духове балканских народа.

Ова књига и по свом унутрашњем животу, и по својој веома солидној и раскошној опреми, заслужује сваку хвалу и признање. Dr. J.

Службене успомене. Раде М. Лубурић из Никшића објављује: „Приредио сам и крајем априла о. г. ући ће у штампу моје „Службене успомене“ са садржајем: „Звиздојев зајам“, „Натош Обломовић“, „Машанова леденица“, „Разочарање“, „Реформатор“ и „Модерне сузе“. — Књига ће изнијети око 4 штампана табака, а цијена ће јој бити 50 пара. Стога молим све пријатеље српске књиге да ме својом претплатом (која ће се полагати уз пријем књиге), потпомогну, — као и све српске листове — да овај оглас прештампају“.

Позориште у Херцег-Босни. Хрватско покрајинско позориште још се налази у Босни и Херцеговини. Оно је прво гостовало у Сарајеву, затим у Тузли, а сад је у Мостару. Директор овог позоришта

ПОДЛИСТАК

ЦРНОГОРСКИ И БОСАНСКО-ХЕРЦЕГОВАЧКИ МУСЛИМАНИ И НАДЛЕЖНОСТ ШЕРИЈАТСКИХ СУДОВА

I.

Године 1877, проширењем црногорске територије, знатан дио муслимана припао је Црној Гори.

Његово Величанство Краљ Господар, као хуманитарни владар, обзиром на вјеру муслиманску, која је основана на Шеријату, својом законодавном одлуком, поставио је Муслиманима за Муфтију, Хаџи Салих Ефенди Хули из Улциња, давши му пуноважну власт, да суди муслиманима по Шеријату, онако исто као што је било у турски вакат. Овај му је напоменуо, да је Муслиманима потребно имати кадије који су надлежни да рјешавају и пресуђују давије, које принадлеже Шеријатским судовима. Његово Величанство поводом тога поставио је кадије: Улцињ, Бар и Подгорицу, гдје су и у турско доба били, које и данас постоје.

До Устава, Краљ је био једини законодавац у земљи, чије одлуке имају потпуну законску силу.

Чл. 147. Устава гласи:

„Закон нема повратне силе на штету права стечених ранијим законима.“

Његово Величанство, да би дао видног доказа о својој првашњој одлуци у Приестоној Весједи, којом је на Никољдан пред Народним Представништвом прогласио Устав, у тој Бесједи односно муслимана нагласио је:

„Нашим држављанима Муслиманима, који не уступају добрим владањем радом и послушношћу својим хришћанским сугрђанима потврдио сам Шеријат закон о браку диоби и нашљедству и изравњао их слободама и правима са њиховом крштеном браћом у држави, а духовне везе које су их вазда спајале са њиховим Великим Калифом, нијесу им спречаване.“

Ову је своју Бесједу Његово Величанство превишњом одлуком санкционисао.

II.

Пошљедња алинеја члана 129. Земаљског Устава гласи:

„Унутрашња управа Мухамедове вјероисповиједи припада Муфтији Црногорском“.

III.

У смислу горе изложених законитих основа, д-р права, бивши Министар Правде и Министар Иностраних Дјела, тадашњи и садашњи Министар Предсједник, издао је сљедећу наредбу:

„На учестане жалбе Управе Шеријата, да судови узимају у рјешавање предмете чисто шеријатске природе, налазим за потребно упозорити суд на то, да члан 129. Земаљског Устава обезбјеђује слободу унутрашње управе Мухамедове вјероисповијести, предајући је Црногорском Муфтији, чији је дјелокруг означен Шеријатом, а под Шеријатски суд потпада диоба „мал-мираз“ који обухвата све имање осим њива, ливада и шума, које састављају „велики мираз“ а потпадају под државним судовима.

Према томе наши позитивни закони не могу се примјењивати на уштрб права, које припада муфтији црногорском.

Нека суд према примједбама овим поступи у свима случајевима.

Што се пак тиче извршења шеријатских ријешења упућује се Управа Шеријата, да своја ријешења изволи шиљати на извршење директно надлежним извршним судовима“.

IV.

Пошто су шеријатски судови надлежни у погледу постављања старатеља, пупилних масе Мухамеданске вјере, бивши и данашњи министар правде, господин Мило Дожић, издао је ово своје ријешење:

„С обзиром на вјерску толерантност а да би се отклонили евентуални неспоразуми између једне и друге власти у погледу постављања старатеља — помоћника над имовином удовица, малољетника и т. д. мухамеданске вјере, суд ће се у том послу до даље наредбе управљати по ранијим наредбама и праксама“.

V.

У Педесетогодишњу Књигу, коју је Краљевска Влада преко свог предсједника господина д-р Томановића, на дан прогласа Књажевине Црне Горе за Краљевину, поднијела Његовом Величанству Краљу Николи I., у њој је за Муслимане, између осталог, наглашено:

„Пружени су им сви услови за благостање и напредак, њихове богомоље и вјерске школе унапријеђене су, а вакуфска имања, која су им остала још од доба, кад су Црној Гори присаједињени, и данас слободно уживају и са њима по својим правилима потпуно располажу.

„У вјерском погледу сви Муслимани у Црној Гори потчињени су Муфтији, који је као такав и посланик по положају у Народној Скупштини. Како Муфтија тако и остали њихови свештеници добијају плату из Државне Благајне.

Пред судовима и осталим властима имају сва права државним законима и Уставом загарантована, а у питањима о браку, диоби и насљедству управљају се по Шеријату, који им је Књаз Господар одобрио, као пуноважан у Црној Гори“.

— —

Што се пак тиче Муслимана Босне и Херцеговине, за њих важи наредба Земаљске Владе, која је добила превишње одобрење, а која гласи:

„1) Шеријатску судбеност у првој молби извршују шеријатски судци (кадије) за то одређени.

2) За шеријатскога судца одређен је код свакога котарскога уреда кано суда Кадија. Као друга и посљедња молба одлучује врховни суд у Сарајеву као шеријатски врховни суд.

3) Чин и бериво шеријатских судаца спојена су са уредовним сједиштем, на којем су исти за вријеме понамјештени.

4) На устројено које мјесто може само онај бити именован за шеријатскога судца који осим опћенитих увјета прописаних

Михаило Марковић издао је биланс позоришни за вријеме његова боравка у Сарајеву. У свему је давано 24 комада. И то 3 српска, четири хрватска, руска два, пољски један, француска четири, талијанска два, шпањолски један, њемачка два, енглеска два и један норвешки. Од тога пада на драме 12, а на комедије 9. Цјелокупан приход износи К. 15,360.12. А цјелокупни издатци износе 11,289.67 К. Дакле чиста добит К. 4,070.45. Просјечни приход од једне представе износи К. 640; а издатак К. 470, те по представи 170 К. Највећи је приход био на „Хасанагиници“ 1739.60 а најмањи: „Тако ти је у свијету, дијете моје“ К. 170. — И управа нашег позоришта требала би о стању позоришта бар годишње ако неће мјесечно да извјештава јавност пошто је то од значаја.

Архива проте Матије Ненадовића. Унуци проте Матије Ненадовића понудили су Државној Архиви у Србији, да држава откупи архиву проте Матије Ненадовића. Одбор Државне Архиве ријешио је, да се архива проте Матије, у којој су драгоцјени документи за историју Српског Народа, откупи за 7.000 динара.

† Херман Банг. Овије дана у Кодњу, на повратку из Калифорније, умро је у својој 54. години један од најјачих модерних данских писаца Херман Банг. Неки његови романи и новеле спадају међу познатија дјела свјетске литературе.

„Босанска Вила“. Изашао је бр. 24. год. XXVI. Садржај: Стихови: Прока Јовкић: Пред рађењем. — Милутин Јовановић: Кад падне ноћ. — Станислав Винавер: Жеља. — Из турске лирике: Тевфик Фикрет-беј: Буда. — Џелал-Сахир: Умрла моја љубав. — Халид Зија-беј: Једна душевна потреба, све превео Г. Ружић. — Проза: Светозара Ћоровића: Комшије: Вечерњи посједак. — Петар Кочић: Суданија. — Уводни чланак: Пјесници који лажу, од Исидоре Секулићеве. — Различити чланци: Дон Роман од Кампоамора, од Марка Цара. — Српске народне умотворине: Бановић Секула избавља Сибињанин Јанка, забиљежио Ник. Беговић. — Листак.

„Нови Васпитач“. Са првим јануаром 1912. ступио је „Нови Васпитач“ у своје двадесето годиште. Пошто се пронио глас, да ће „Нови Васпитач“ престати излазити, изјављује издавач његов Васо Витојевић, да ће лист у истом правцу и даље излазити. Промјеном штампарије удесио је, вели, и то да ће лист сваког првог у мјесецу редовно излазити. Учтиво моли браћу колеге, да пораде, да на вријеме претплату пошаљу, јер од уредног шиљања претплате зависи уједно и уредно излажење листа.

Плитвичка Језера. Август Катар у књижевном прегледу „Новог Васпитача“ књигу проф. Драгутина Франића „Плитвичка Језера и њихова околина“ овако приказује: „Плитвичка Језера“ и њихова околина са 19 фотографија, са 9 историчких и географских карата и са 3 власторучне цртарије Њег. Величанства Фридрика Аугуста II., саскога краља. — Написао професор Драгутин Франић. — Примили смо ову књигу.

Вриједнога писца водила је при том писању ове књиге врло племенита идеја. Приказивањем и описивањем свих красота и чара „Плитвичких Језера“ жели писац, да задиви и заинтересује страни свијет — да их што више похађају — у другу руку пак да одврати домаће — да не троше новац на страни тражећи по иноземству удобности за љетовање — кад то све могу да имаду у својој домовини на „Плитвичким Језерима“

Књига је згодно раздијељена. У уводу, гдје нам писац описује долазак на Плитвичка Језера, води нас даље да разгледамо природне околности Плитвичких Језера упознајући нас са опћенитим географским приликама њиховим. Затим нам посебице описује најприје „Горња Језера“, подијеливши их на 5 тавана и прелази на опис „Доњих Језера“, која је подијелио на 2 тавана.

Упознавајући нас потанко са самим језерима згодним стилом описује главне прилике и основе „Плитвичких Језера:“ најбитније појаве крша, његов постанак као и постак спиља. Затим прелази на геолошку градњу „Плитвичких Језера“ као и на њихове физикалне прилике. Приказујући биолошке њихове прилике лијепо нам описује њихову фауну и флору као и вриједност шума. Угодно у читаоца доимају антропогеографске цртице с Плитвичких Језера као и историски њихов прибор.

Ово је не само врло занимљива већ и врло поучна књига: за онога, који би путовао на Плитвичка Језера, била би му водићем — а за свакога ко воли књигу угодна и поучна забава.

Топло је препоручамо школ. књижницама — јер ће она не само као ријетка књига ресити школ. књижнице — већ и садржајем својим, те красним сликама поучно и васпитно дјеловати код наставе“.

О овој ћемо књизи и ми нарочито проговорити.

Новине у „Тежаку“. Код нас свију добро познати илустровани лист „Тежак“, који је основан још 1869. г. и излази као орган Српског Пољопривредног Друштва у Србији, од нове године отпочео је да излази у сасвијем новом руву.

Јачи развитак пољопривредних прилика у земљи и све већа тежња у редовима наших пољопривредника да се отргну примитивног начина газдовања и прихвате рационалнији и савременији начин, који данас и наука и пракса препоручују, изазвали су потребу да и „Тежак“ промијени свој досадањи начин писања.

У том смислу Управа Пољопривредног Друштва, споразумно са Уредништвом „Тежака“, предузели су низ мјера, да „Тежак“ од ове године почне излазити у сасвим новој форми, како по формату, који је далеко бољи и практичнији од досадањег, тако и по техничкој изради и разноврсности садржине.

Да би „Тежак“ био, с једне стране, у пуном смислу неопходна читанка за све радове наших пољопривредника, без обзира на њихов ступањ стручног образовања, а с друге, опет, прибирао научне радове наших стручњака, пратио развитак наше и туђе стручне литературе, приказивао тековине пољопривредне технике и расправљао у опште сва питања, што их износе савремено свјетско пољопривредно напредовање и наше особите прилике, те тиме задовољио потребу и наших школованих пољопривредника, који немају могућности и средстава да све то прате — Управа Пољопривредног Друштва реорганишући „Тежак“, водила је и о томе строго рачуна, те ће у „Тежаку“ и та страна од сада бити обилно заступљена.

На првом мјесту, у погледу сарадње учињене су корјените измјене. Образован је Редакциони Одбор и организована сарадња од наших најјачих стручних снага, чиме је створена могућност, да у „Тежаку“ све гране пољске привреде достојно буду заступљене и да се лист критички уређује.

Да би „Тежак“ могао да прати развој наших пољопривредних прилика, и са тим и своје читаоце довољно упознао, организована је сарадња и међу државним економима и писменим људима из народа, код којих је „Тежак“ на достојан одзив наишао. И у погледу цијене „Тежаку“ учињене су такође знатне олакшице. Досадања цијена „Тежаку“ била је годишње 6 динара, а полугодишње 3 динара, а од 1. јануара „Тежак“ стаје годишње 4 динара, полугодишње 2 динара, а на четврт године 1 динар. Ђацима, војницима и сеоским читаоницама, пак, у пола цијене. Овим је Српско Пољопривредно Друштво у велико изишло на сусрет сиротнијим пољопривредницима, који су жељни поуке, али који нијесу били у материјалној могућности, да одједном даду цијелу годишњу претплату од 6 динара или полугодишње од 3 динара.

Најзад, да би „Тежак“ с једне стране на вријеме излазио, а с друге боље се уређивао и пробраније садржине био, од 1. јануара излази двапут мјесечно, на најмање два штампана табака велике осмине, мјесто досадањег излажења од трипут мјесечно и на једном табаку велике четвртине. Тако ће његови читаоци добијати мјесечно мјесто три, четири табака текста, а у извјесним приликама и више.

Исто тако и врло важна рубрика у „Тежаку“ „Питања и Одговори“, биће од сада боље уређивана. Она ће бити стално заступљена у сваком броју и отворена бити сваком пољопривреднику, коме су потребна стручна обавјештења било из које гране народне привреде.

Такође и за забаву уредништво се побринуло. Ангажовало је наша два најбоља приповједача, који ће у сваком броју „Тежака“ дати по какву занимљиву причу или слику из сеоског живота, које ће бити не само забавне него и врло поучне.

У опште, „Тежак“ ће од сада доносити све што се на пољопривреду и пољопривреднике односи, и у земљи и на страни тако, да ће он бити у правом смислу неопходни лист српског земљорадника и сваког народног пријатеља, коме напредак ове наше најважније гране народног привређивања на срцу лежи.

Са оваквим програмом и с обзиром на материјалне жртве, које један овако уређен лист изискује, Српско Пољопривредно Друштво с правом се нада, да ће и одзив од стране наших привредника и народних пријатеља економа, учитеља, свештеника, дјеловођа општинских и др. бити онакав, какав се жели и какав треба да буде према једном јединому стручном пољопривредном листу, какав положај данас „Тежак“ заузима у нас.

Свима скупљачима претплате за „Тежак“ Српско Пољопривредно Друштво гарантује 10 од сто рабата, од стварно послате претплате. Члановима пак Свештеничког, Учитељског и Удружења Општинских Дјеловођа — 20 од сто рабата, од којих 10 од сто иде у корист касе дотичних удружења а 10 од сто члановима скупљачима. Рабат од 20 од сто даваће се и нечлановима — скупљачима, само ако писмено изјаве да половину од тога рабата уступају једном од поменутих удружења, које им је по струци најближе.

На „Тежак“ се може претплатити и непосредно, било код Пољопривредног Друштва или на каси најближе поште.

Ми „Тежак“ најтоплије препоручујемо.

НАРОДНО ЗДРАВЉЕ

Право видање рана.

Као право и најважније начело у лијечењу рана мора сваки лајик знати, да сваку па ма и најмању, једва примјетну рану треба држати у чистоти. Нечистоћа се може унијети у рану у истом оном тренутку када је добијена, н. пр. зарђалом секером, пером, прљавим ножем, нечистом иглом, нечистим прстима, завојом и т. д. Свака прљавштина пак има у себи заразних клица, бактерија, које у рани могу изазвати запаљење и гнојење, кад и кад и грозницу, па чак и тровање крви. Чистим држањем ране отклањају се дакле бактерије, а тиме и друге наведене пошљедице, затим чистоћом се олакшава брзо зарашћивање.

На жалост код простог свијета постоји некакав наопаки обичај, да на мјесто гдје се посјеку, дакле на отворену рану међу паучину, па чак и обичну друмску прашину, да би зауставили крв. Посљедица је пак тога, у већини случајева, тровање крви, од чега јадна жртва неминовно умире.

Посјекотине, дакле мјеста гдје је отворена крв, најбоље је (ако то није каква већа посјекотина, за коју је потребна љекарска помоћ) опрати разбљиженом карболном водом, посути јодоформом или дерматолом и завити потпуно чистом крпом. У недостатку карболне воде може се употребити ракија, а у недостатку јодоформа и дерматола ваља на чисту тањиру истуцати жива угљена, па оним још млаким прахом засути посјекотину.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Болест г. Митрополита. Његово Високопреосвештенство Господин Митрополит почетком овог мјесеца био је оболио, те је по савјету љекарском морао чувати постељу, али се сада опоравио и стање здравља његова креће све на боље.

Конституисали се. Управни и надзорни одбор Хипотекарне Банке конституисали су се. Управни одбор изабрао је за предсједника г. Живка Драговића, члана Државног Савјета, а за потпредсједника г. Душана Вукотића, в. д. предсједника Државне Контроле. За предсједника надзорног одбора изабран је г. Ристо Поповић, адвокат.

Злонамјерна неистина. Цариградска полиција притворила је Мрдељу Нећељкова Булатовића из Роваца. Поводом тога неки страни листови погрјешно су саопштили, да је речени Булатовић из Црне Горе побјегао као политички криваац. Према службеним актима из Краљ. Министарства Правде, Булатовић је пресудом Великог Суда број 110. од 12. марта 1909. осуђен на вјечиту робију због извршеног хотимичног убиства с предумишљајем над Крстом Минићем. Казну је издржавао у централном казненом заводу у Подгорици све до 29. октобра 1909. којега је дана успио да побјегне из завода и умакне преко границе у сусједну Турску. Касније је из Драча послао двије молбе Његовом Величанству Краљу, и то прву 2. јануара, а другу 28. јануара 1911., којима се обраћа за милост. Сличну молбу дослао је 26. јануара из Драча и тадањем министру правде г. дру Томановићу. На све те молбе одговорено му је ријешењем г. министра правде бр. 607. од 5. фебруара исте године, да помиловање може тражити пошто се прела властома у руке, и тек тада министарство правде учиниће по увиђавности Његовом Величанству приједлог за помиловање. Од тога времена Булатовић се више није јављао, нити се могло што чути, док не дође злонамјерно протурена неистина кроз извјесне стране новине, да је у Цариграду притворен као *политички* криваац и незадовољник, па чак и некакав завјереник! Из горњих званичних података јасно се види, колико је поменути Булатовић имао везе са политиком!!

Свечаност у Подгорици. Приликом освећења заставе Подгоричко Пјевачко Друштво „Бранко“, које стоји под високом заштитом Њег. Височанства Кнеза Михаила утврдило је овај програм: На дан Срегења Господњег 2. фебруара о. г. у 7 сати прије подне општи скуп у просторијама основне школе; у $7^1/_2$ сати полазак за кума; у 8 у 14 мин., свечан полазак у цркву са завијеном заставом на челу: заставник са два замјеника, оснивачи друштва „Бранко“, редовни чланови са хоровођем на челу, никшићско

да буде тко именован чиновником, докаже своју способност за службено мјесто.

Именовање бива на темељу установа чиновничкога правилника за Босну и Херцеговину.

5) Сваки, који је именован за шеријатског судца има положити службену заклетву.

6) Онај који хоће, да положи испит за шеријатског судца има своју власторучно писану молбеницу предати код котарскога уреда свога пребивалишта или боравишта, а овај ће је, прибавивши потребне обавијести о особним одношајима и политичком понашању молитељеву, пропратити прописаним путем Земаљској Влади.

7) Испит обавља „мецлис-ел-улем“[1]) под предсједањем „реис-ел-улеме“.[2]) О испиту има се водити записник, а овај има потписати сви чланови повјеренства.

8) Свједоџба способности издаје се ако бар два члана повјеренства држе посљедак испита довољним, те ако предсједник на то мњење пристане.

Ако то није, онда се кандидату, може дати нов рок за испит.

9.) Свједочбу способности издаје на темељу истинитога записника реис-ел-улема, те се на њу ставља у редовни печат (мухур).

Кандидат има за ову свједочбу предати биљеговку од 2 круне.

[1]) Комисија састављена од научењака муслиманског свештенства.

[2]) Предсједник, односно поглавица цијелог муслиманског свештенства у Босни и Херцеговини.

Испитне пристојбе не плаћају се.

10.) У надлежност Шеријатских судова падају:

а) послови, који се односе на мухамеданско женидбено право, ако су и муж и жена мухамеданскога вјерозакона, и то без разлике, да ли се ради о имовинскоправним или другим пословима;

б) у исто толиком опсегу расправљање и ријешавање у свим пословим, који се тичу права и дужности између мухамеданских родитеља и дјеце;

в) расправљање оставштине мухамеданаца и дијељење оставштине, у колико се ова састоји од „мулк“ иметка (покретни иметак и непокретнине, које се броје као врст „мулка“.[1])

г) расправљање и ријешавање о свим тужбама гледе оставсштине и у име дијељење оставштине, које се односе на врсти оставштине именоване у пређашњој тачки, затим о тужбама које се тичу записа (што се тастаментом оставља за добротворне сврхе, појединим особама), или других одредаба учињених за случај смрти. Остале тужбе, које се тичу оставштине, могу се и прије, него ова буде изручена, предати само код онога редовнога грађанскога суда, у подручју којега је (онај који је тестаменат оставио), имао посљедње вријеме своје пребивалиште.

[1]) Мулка („Милк“) властина, иметак, значи ствар односно имање којим је човјек властан за расположење било покретно или непокертно (шеријатско грађански закон чл. 125. и 126.).

Ну редовити суд има одмах прикладним начином обавијестити шеријатски суд о предатој тужби.

Такођер те сврхе већ текуће, које се односе на такову оставштину, имају се шеријатском суду приопћити.

11.) У судјеловању шеријатских судова код дијељења посједа „ерази-и мирие“[1]), припадајућега посједу мухамеданаца, о судјеловању њихову код туторствених и старатељских послова у Мухамеданица, норочито код управе сиротињског иметка, код тапијских послова и код вакуфских ствари, садржане су установе у посебним прописима у то име изданим.

12.) Усљед молбе кога баштиника може земаљска влада у већим или замршенијим оставштинама, пошто је саслушала врховни суд одредити, да који окружни има которски суд расправља оставштину, или да предузме поједине расправне чине, нарочито такођер да ријешава тужбе за оставштину или дијељење заоставштине.

У том случају обавља све уредовне чине један судац посредовањем шеријатскога суда.

Дотични се предмети ријешавају у збору, састојећем се од једнога судца, једног шеријатскога судца, а по предсједништвом управитеља окружнога суда, односно котарскога предстројника.

(Наставиће се)

М. Карађузовић

[1]) значи земље, које принадлеже админстративним властима.

Занатлијско Удружење (са својом заставом), цетињско Радничко Друштво, изасланици, кум, управа Друштва Бранко и гости са стране, виши чиновници и публика; у цркви: освећење заставе, свечано укуцавање кумовског клинца (друштво учествује пјевањем); повратак из цркве до основне школе истим редом са развијеном заставом; у основној школи: сјечење колача, говор предсједника Друштва „Бранко“, Химна Црногорска, укуцавање клинаца, гозба (закуска); сликање цијелог друштва, шетња с гостима. У вече забава никшићског Занатлијског Удружења уз судјеловање цетињског Радничког Друштва у част освећења заставе друштва Бранко (засебни програм).

Годишња Скупштина. У недјељу прије подне Прво Црквено Пјевачко Друштво Његош држало је у 11 сати у просторијама основне школе годишњу скупштину, на којој је поднесен извјештај о раду овог друштва у прошлој години и о стању друштвене благајне, послије чега је био избор нове управе, која је изабрана под предсједништвом г. Милана Рамадановића, в. д. начелника министарства унутрашњих дјела.

Забава Цетињске Читаонице. Друштво Цетињске Читаонице приређује велику забаву с игранком у суботу вече 4. фебруара о. г. у просторијама Зетског Дома. Припреме за ову забаву чине се у велико, о којима се стара нарочити одбор.

Нова управа Цетињске Читаонице. 15. ов. мјесеца била је главна годишња скупштина друштва „Цетињске Читаонице“, уз присуство великог броја чланова. Управа је поднијела годишњи извјештај, који је примљен без примједбе од стране скупштине. Послије тога се приступило избору нове друштвене управе за 1912. годину, те су изабрани: за предсједника Мило Ковачевић, за потпредсједника Љубо Бакић, за секретара д-р Никола Шкеровић, за благајника Перо М. Почек, за економа Саво Ф. Иванишевић, за књижничара Митар Јовановић, за одборнике: д-р Мило Иличковић и ђакон И. Калуђеровић, за замјенике Влад. Новосел и Перо М. Калуђеровић. У надзорни одбор изабрани су: Вуко Вулетић, Јован Хајдуковић и Ристо Андрић.

Фонд сиромашних гимназијалаца. Приликом Св. Савске бесједе накнадно послаше прилоге: Њ. Кр. Височанство Књагиња Ана Батемберг добротворски 100 перпера; Драго Памучина, велепосједник — Сарајево добротворски 212 перпера; Лаза Гавански — Сентомаш 19·16 перпера; и Ђуза Ђурашковић, командант дворске страже 10 перпера. Управа најдубље захваљује пременитим дародавцима.

Светосавска Бесједа и Фонд сиромашних гимназијалаца.

На дан Св. Саве, у вече, одржана је у свечаној дворници Владина Дома светосавска бесједа с игранком. Њу су приредили наставници и ученици наше гимназије, а у корист Фонда сиромашних гимназијалаца. Светосавска бесједа постала је једна од најљепших и најотмјенијих забава које се у нас приређују. Ове забаве и својом сврхом надмашују све остале и себи привлаче све друштвене слојеве без обзира на редове и професију, оне су постале омиљене и значајне, те ме и једно и друго гони, да о овогодишњој проговорим неколико ријечи.

Фонд сиромашних ученика ове гимназије млада је установа, али је за неколико година показао посве успјешне резултате. Он данас има преко 17.000 перпера и ако је прије непун мјесец дана имао свега 12.402 перп. и 87 пара („Извјештај фонда сиром. гимназијалаца.“) Сама овогодишња забава дала је до сада око 3000 перпера, додајте томе и државну помоћ од 2000 перпера, то је 5000 перпера. Како чујем управа се носи мишљу, да се обрати једним прогласом на све имућније људе и на све предузимљивије јавне раднике у земљи: учитеље, свештенике и остале пријатеље просвјете и нашег школског подмлатка, да у својој околини, а згодном приликом: на скуповима, сијелима, забавама, свадбама, славама и другим светковинама купе прилоге за фонд сиромашних гимназијалаца, који би на тај начин помоћу добровољног народног порезивања брзо и стално растао, те своју племениту и сваке похвале достојну сврху што прије остварио.

Ко не зна у каквим јадним и жалосним приликама живе наши ђаци, особито сиромашнији — гдје су смјештени, како се хране, како су остављени на милост и немилост мањих цетињских крчмара и оних малих и ситних газда, који од ђака живе — томе не може бити јасна слика њихова живота. Ваља завирити у те мале, тијесне, мрачне и влажне станове и видјети, да у забаченом собичку станује по неколико ученика, ту спавају, једу, уче и справљају лекције без стола и прибора, дању без довољне свјетлости а ноћу при мизерној и шкиљавој лампици. Треба који пут изненада походити те станове, па се увјерити о њиховом штетном и убитачном дјејству у сваком погледу. Истина, да је раније било покушаја, да се то зло стање ублажи: по инспекцији разредних старјешина, премјештани су ученици из појединих станова у тобож боље; али данас, кад је на Цетињу становништво порасло, кад има преко 600 ученика мушких средњих школа, кад је поред тога велика оскудица и у празним становима, горњој невољи немогућно је доскочити другим којим начином, већ подизањем Ђачкога Дома и отварањем Ђачке Трпезе. У ђачки дом на стан и у ђачку трпезу на храну, по замисли проф. збора, примали би се сви ученици који нијесу с Цетиња, као и они с Цетиња, који немају средстава да се код своје куће издржавају и како ваља васпитавају. Имућнији би ученици плаћали, а сиромашни добијали стан, удешен по педагошким и хигијенским захтјевима с тим здраву и снажну храну или по сасвим ниској цијени, или потпуно бесплатно, што би зависило од степена имућности.

То су најприје схватили и горњу потребу осјетили они, којима је гимназијска омладина била повјерена на учење и васпитање — њени наставници. — Њихова замисао, да се у фонд не дира докле не би порастао толико, да се може приступити подизању ђачкога дома и отварању ђачке трпезе, — достојна је највеће похвале и заслужује свачије признање.

Пријестоничко грађанство радосно је поздравило ову идеју те својом многобројном посјетом светосавске бесједе, и обилатим прилозима показало да му на срцу лежи напредак омладине. Надати се да се ова предусретљивост неће ограничити на саму пријестоницу, на Цетиње, него да ће она наћи ваљаих пропагатора и кроз сву Црну Гору, пошто се овдје школују ученици из свих њених крајева. Варошке општине, новчани заводи и друге установе могле би редовито одређивати извјесну суму на ову племениту циљ. Тиме би најбоље задужили школску омладину, која ће им бити благодарна и за најмању помоћ и многоструко вратити кад узрасте и буде спремљена за јаван друштвени живот.

—

Бесједа је испала на потпуно задовољство и једнодушно увеселење многобројних посјетилаца. Хор од педесет и више пјевача, састављен из ученика свих разреда, представљао је особито лијепу и живу слику; милина је било погледати најмлађе ученике — малишане — у предњим редовима са дјечијом веселошћу и раздраганим осмјејком на лицу, како се такмиче, ко ће љепше и прецизније пјевати, као да су и они били свјесни осјећања радости, које се добија кад се чини какво доброчинство.

Хоровођа г. Ивановић може бити потпуно задовољан, да му труд око припремања ученика није остао ненагађен. „Вилинска пјесма“, „Ђачка пјесма“ и „Хај поведи“ изазиване су бурним аплаузима и морале се понављати.

Рецитовање пјесме „За 14. јануар 1912.“ од Николе I изведно је течно и природно, може се рећи, да је седмошколац Лабан то лијепо и вјешто учинио.

Пјесма је сама собом и високим аутором обратила највећу пажњу; прекидана је бурним аплаузима неколико пута а особито оне строфе, гдје краљ — пјесник велича *йожртвовање за род и народ*:

„Није лако, ал је слатко
За народ се жртвовати,
И најдраже, најмилије,
На олтару роду дати.“

слободу

„Без слободе што су људи?
— Чопор стоке на пасиште —
Груд Србаља од слободе
Да удише тамјан иште.“

За тијем се обраћа омладини:

„Здраво млади слободани,
Здраво, синци, земље ове
Прирастајте да стечете
Родном крају славе нове.“

Поздравни говор д-ра Кулишића изазвао је својим концизним и здравим мислима живо допадање.

Декламација симпатичног малишана Бећира, „Ко удара тако позно“, од Вој. Илића, поздрављена је с одобравањем.

Обадвије музичке партије „Andante“ и „Barcarole“ Фибихове, које су изводили г. г. Ђукић на виолини, Ивановић на гласовиру и Веронез на обое, показале су потпун успјех оних који су судјеловали како у техничкој вјештини тако и у разумијевању инструменталне музике.

Други дио — игранка — трајала је дуго иза поноћи у веселом и најљепшем расположењу.

Ријечју, ова је Бесједа успјела у сваком погледу.

Цетиње, 26. јануара 1912. г.

Посјетилац.

ТЕЛЕГРАМИ

Биоград, 21. јануара. — Предсједник Скупштине објавио јој је да је влада поднијела оставку и да је исту краљ уважио.

Рим, 23. јануара. — Према вијестима које је „Трибуна“ добила из Триполиса, главни командант италијанске војске у Африци, генерал Канева, отпутовао је за Рим гдје ће преговарати са својом владом.

Беч, 24. јануара. — Црногорски Престолонасљедник Данило стигао је овдје из Софије.

Биоград, 24, јануара. — Краљ је повјерио Љуби Сстојановићу, шефу млађих радикала, да ступи у преговоре са осталим странкама односно састава новог кабинета.

Солун, 24. јануара. — Абдул-Хамид је оболио.

Солун, 24. јануара. — Бугари су убили два патријаршиста у близани језера Јеницевардар.

Биоград. 26. јануара. — Краљ је повјерио Миловановићу састав кабинета. — Престолонашљедник Александар отпутовао је за Ривијеру, гдје ће провести неколике седмице.

Цариград, 26. јануара. — Министарство војно добило је један телеграм, у ком се јавља да су Италијанци код Бенгазије претрпјели ужасан пораз. Турци и Арапи су у три ноћи извршили успјешно јурише на италијанске позиције око вароши. Борба је била крвава. У том жестоком окршају Италијанци су имали три стотине мртвих а варош је пуна рањеника. Турци и Арапи имали су 28 мртвих и 89 рањених војника.

Беч, 30. јануара. — У Прагу ће се одржати 15. јуна конгрес словенских новинара.

Солун, 30. јануара. — Полиција је ухватила Кривакрушка у близини Иштипа 5 бугарских усташа и код њих је нашла 10 килограма динамида и више пушака.

Званични огласи

ОБЈАВА

У извршењу члана 47. тачка 132. Закона о Таксама, овим се ставља на знање свима државним и општинским властима у Краљевини, да на све службене огласе, које спроводе за штампу у службени лист Глас Црногорца, а по потреби приватних лица, осим штампарских трошкова, приложе још и прописну таксу по ЈЕДАН ПЕРПЕР за сваки оглас. Они огласи, који не буду снабдјевени са прописним таксама, неће се штампати у службеном листу.

У извршењу члана 47. тачка 12. Закона о Таксама, овим се ставља на знање оним приватним лицима, која спроводе огласе за Глас Црногорца, да уз сваки оглас поред штампарских трошкова приложе прописану таксу, за свако оглашавање по ПЕДЕСЕТ ПАРА, у противном оглас се неће примити за службени лист.

У смислу члана 47. тачка 13. Закона о Таксама, ставља се на знање оним приватним лицима, која спроводе Државној Штампарији на штампање објаве, које се лијепе или учвршћују на куће, зидове, прозоре, врата и т. д. — а немају званичног карактера — или се по улицама или јавним мјестима растурају, да за сваки штампани примјерак приложе таксу по ПЕТ ПАРА.

Број 507.

Цетиње, 31. децембра 1911.

Управа Држ. Штампарије.

ОГЛАС

Душан Перишин Симовић, сајџија из Никшића, отишао је у априлу 1910 незнано куд, те се моли сваки, ко би што о поменутом знао, да изволи обавијестити ово Министарство.

№ 5189 ех 1911. Из канцеларије Кр. Министарства Иностраних Дјела, 12. јануара 1912. на Цетињу. 3,3

ОГЛАС

Велимир Митров Алетић из Краља, ђак у Београду, јавио се потоњи пут својима 28. јануара 1911., те како се од тада за поменутог ништа не зна, то се сваки ко би што о њему знао моли, да изволи што прије обавијестити ово Министарство.

№ 89. Из канцеларије Краљ. Министарства Иностраних Дјела, 13. јануара 1912 на Цетињу. 2—3

ОГЛАС

Видак П. Станојевић из Велестова, јавио се пошљедњи пут својој породици из Аустро-Угарске прије пет година, па како се о поменутом од тада више ништа не зна, то се моли сваки, ко би што о истом знао, да изволи што прије обавијестити ово Министарство.

№ 143. Из канцеларије Краљ. Министарства Иностраних Дјела, 17. јануара 1912. г., на Цетињу. 2—3

СТЈЕЧАЈ

Државној Хипотекарној Банци Краљевине Црне Горе потребан је један књиговођа.

Ко би се желио примити овога мјеста нека своју понуду са односним документима директно упути Управи Државне Хипотекарне Банке — Цетиње.

Од пријављених првјенство имаће онај, који је већ до сада радио у којем хипотекарном заводу.

Управа
Државне Хипотекарне Банке,
2—3 *Ж. Драговић.*

СТЈЕЧАЈ

У смислу члана 5., а у вези са чланом 4. Закона о парохијском свештенству, овим се расписује стјечај на новооснноване парохије: Тепачку и Рсојевићску.

Молбе са односним документима, кандидати имају упутити овој Консисторији најдаље до 20. фебруара ове године.

Број 335. Из канцеларије Консисторије Никшићске, 24. јануара 1912. године, Никшић. 1—2

ОБЈАВА

Поштанско-телеграфско одјељење има у Бару за продају четворо старих дилижанских кола и један кашуњић, као и у Улцињу једна стара дилижанска кола.

За продају овог материјала поштанско-телеграфска станица у Бару држаће 12. фебруара ове године, јавну лицитацију у својој канцеларији од 10—12 сати прије подне, што се јавља онима, који би материјал хтјели купити.

Одјељење задржава себе право, да материјал не уступи ни понудиоцу највише цијене, ако му неби била повољна.

Број 1269. — Из канцеларије п. т. одјељења, министарства унутрашњих дјела, 28. јануара 1912 год. — Цетиње. 1,2

СУДСКИ ПОЗИВ

На основу рјешења потписатог Суда, а у смислу чл. 82. Оп. Имов. Законика и чл. 64. Правила Народне Штедионице на Цетињу, овим се позива онај, који је нашао уплатну књижицу код Народне Штедиоиице Милана Чолића с Цетиња, V. коло п. бр. 62—200, да ју у року од мјесеца дана предаде мјесној власти, или изгубиоцу књижице Чолићу; иначе се важност њена амортизује сходно цитираним законским чланцима, а Чолић се упућује код речене Штедионице на дизање улога или тражења дупликат књижице.

Број 313. VI.—1912.–24.

Цетиње.

Краљ. Обласни Суд,
предсједник
Р. 94, бр. 81, 1,3 Ј. Иванишевић.

СУДСКИ ПОЗИВ

Извршним рјешењем овога Суда, од 7. децембра 1910 год., број 1122., доња архивна ознака, стављен је под Суд, Алија Усковић, кочијаш из Подгорице, за дјело из § 181. Кривичног Законика, с тим, да се са слободе брани. У међувремену прије саопштења му дана јавне расправе, оптужени је побјегао у иностранство. У извршењу чл. 294. Крив., судског поступка, овим се Усковић позива, да предстане овом Суду на дан 15 јуна 1912 год., у 8 сати прије подне, ког ће се дана одржати јавна расправа по дјелу, које му се тужбом импутира.

У противном случају Суд ће поступити по § 298., цитираног Законика res., изрећи ће пресуду „in contumatiam“.

Број 1122. V—1910—124.

Подгорица, 17. децембра 1911.

— Краљ. Обласни Суд, —
предсједник
Р. 124, З. бр. 741, 1,3 Д-р С. Дрљевић.

СЛИЈЕДИ ДОДАТАК

Цијене производа у главнијем мјестима за мјесец мај 1911. године

ПРОСЈЕЧНА ЦИЈЕНА ЈЕДНОМ КИЛОГРАМУ — У ПЕРПЕРИМА

Број	Варош	Вуне: опране	Вуне: неопр.	Масти: сворупа	Масти: масла	Масти: лоја	Масти: сала	Сира	Месо суха: пушуте	Месо суха: сланине	Месо суха: кастрадине	Меда	Воска	Риба суха: пастрма	Риба суха: скакавица	Риба суха: јегуља	Риба суха: уклева	Риба свјежа разна	Месо свјеже: говеђе	Месо свјеже: телеће	Месо свјеже: јагњеће	Месо свјеже: јареће	Месо свјеже: овчије	Месо свјеже: козје	Месо свјеже: свињско
1	Цетиње	1,60	1,20	3,20	2,40	1,20	2,--	2,--	2,10	2,--	--,--	2,--	2,40	2,--	1,60	--,--	1,--	1,--	0,96	2,--	1,20	1,--	1,20	1,--	2,--
2	Подгорица	--,--	--,--	--,--	2,80	1,40	2,60	1,10	1,70	1,80	--,--	--,--	2,40	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	1,--	1,--	0,80	0,60	1,--	0,80	--,--
3	Ријека	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	2,--	1,60	1,80	1,60	--,--	--,--	--,--	1,60	--,--	1,30	0,30	0,40	0,90	--,--	0,90	0,88	--,--	--,--	--,--
4	Данилов-град	--,--	1,20	--,--	--,--	--,--	2,--	1,--	2,--	2,--	2,--	--,--	4,--	1,--	--,--	--,--	--,--	--,--	0,85	--,--	0,80	0,45	--,--	--,--	1,--
5	Никшић	--,--	--,--	2,--	2,20	1,60	2,20	1,20	1,90	2,--	1,60	--,--	3,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	0,96	--,--	1,--	--,--	--,--	--,--	--,--
6	Колашин	2,40	2,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	1,20	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	1,60	1,--	--,--	--,--	--,--	1,20	--,--	--,--
7	Андријевица	--,--	2,--	--,--	--,--	--,--	--,--	1,20	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	1,--	0,68	--,--	0,64	0,48	--,--	--,--	--,--
8	Бар	--,--	1,40	--,--	3,60	1,20	--,--	1,40	1,60	--,--	--,--	1,90	3,60	--,--	--,--	--,--	--,--	0,40	1,--	1,--	1,--	--,--	1,--	--,--	--,--
9	Улциј	--,--	1,--	--,--	2,60	--,--	--,--	1,20	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	0,75	0,90	0,87	0,80	--,--	0,87	--,--	--,--
10	Вир-Пазар	--,--	1,60	--,--	--,--	--,--	2,20	1,80	2,10	2,--	1,20	--,--	--,--	2,--	--,--	1,60	--,--	0,60	0,92	--,--	--,90	--,--	--,--	--,--	--,--

ПРОСЈЕЧНА ЦИЈЕНА ЈЕДНОМ КИЛОГРАМУ — У ПЕРПЕРИМА

Варош	Кава	Шећер	Ораз	Зејтин	Петролеум	Лојане свијеће	Сапун за прање	Грожђе	Шљиве	Јабуке	Крушке	Орасци	Кестањи	Смокве	Маслине	Лук црни	Лук бијели	Купус	Луч
1 Цетиње	2,--	0,56	0,50	1,65	0,30	2,60	1,15	1,60	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	0,40	--,--	0,40	0,50	--,--	--,--
2 Подгорица	2,--	0,56	0,50	1,20	0,32	1,60	1,10	--,--	--,--	--,--	--,--	0,48	--,--	0,60	--,--	--,--	--,--	0.26	--,--
3 Ријека	2,--	0,68	0,56	1,20	0,32	0,80	0,80	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	0,18	0,20	--,--	--,--
4 Данилов-град	2,--	0,60	0,60	1,32	0,60	2,50	0,60	--,--	--,--	0,60	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--
5 Никшић	2,10	0,72	0.60	1,20	0,40	2,--	1,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	0,8
6 Колашин	2,--	0,80	0.70	1,60	0,48	1,--	1,20	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	0,80	--,--	--,--	--,--
7 Андријевица	2,40	0,80	0,64	1,60	0,48	--,--	1,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--
8 Бар	2,--	0,70	0,40	1,20	0,28	1,40	0,80	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	0,25	0,30	--,--	0,40
9 Улциј	2,20	0,66	0,40	1,10	0,40	2,80	0,90	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	0,18	0,25	0,14	--,--
10 Вир-Пазар	2,20	0,70	0,40	1,40	0,32	2,--	1,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--

НА ЈЕДНОМ ЛИТРУ — У ПЕРПЕРИМА

Варош	Вино	Ракија	Пиво-бира	Шпирит	Ламбек	Оцат (спрће)	Млијеко
1 Цетиње	1,20	4,--	0,80	2,80	1,20	0,50	0,60
2 Подгорица	1,--	1,80	0.72	3.10	1,20	0,40	0,32
3 Ријека	0,80	2,40	1,20	--,--	--,--	--,--	--,--
4 Данилов-град	1,--	2,--	0,50	3,--	--,--	--,--	--,--
5 Никшић	1,20	1,60	0,56	2,60	0,90	0,60	0,30
6 Колашин	1,20	1,--	1,--	--,--	--,--	0,80	--,--
7 Андријевица	1,60	1,40	1,40	--,--	--,--	--,--	0,30
8 Бар	0,80	1,20	1,34	--,--	--,--	0,50	0,40
9 Улциј	1,--	3,--	--,--	--,--	--,--	0,55	0.20
10 Вир-Пазар	1,20	2,--	1,--	--,--	--,--	0,80	0,40

ПРОСЈЕЧНА ЦИЈЕНА НА 100 КИЛОГРАМА — У ПЕРПЕРИМА

Варош	Усјеви: кукуруз	Усјеви: пшеница	Усјеви: раж	Усјеви: јечма	Усјеви: овса	Усјеви: проса	Усјеви: хељде	Усјеви: пасуља	Усјеви: леће	Усјеви: грашк.	Усјеви: кртоле	Брашно: кукурузно	Брашно: пшенично	Рој	Пића: сијено	Пића: вино	Пића: слама	Думур	Клак: гашени	Клак: негашени
1 Цетиње	26,--	30,--	26,--	24,--	21,--	100	--,--	40,--	40,--	80,--	20,--	26,--	30,--	--,--	20,--	16,--	10,--	12,--	6,--	8,--
2 Подгорица	18,--	20,--	--,--	14,--	14,--	--,--	--,--	28,--	--,--	--,--	7,--	19,--	22,--	--,--	7,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--
3 Ријека	20,--	28,--	--,--	--,--	20,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	8,--	--,--	30,--	--,--	10,--	--,--	--,--	--,--	5,--	--,--
4 Данилов-град	23,--	26,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	10,--	24,--	26,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	7,--
5 Никшић	24,--	32,--	--,--	20,--	20,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	16,--	26,--	--,--	--,--	4,--	--,--	--,--	--,--	--,--	4,--
6 Колашин	36,--	40,--	--,--	--,--	20,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,6	--,--	--,--	--,--	4,--	--,--	--,--	6,--	--,--	--,--
7 Андријевица	23,--	28,--	--,--	--,--	11,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,8	--,--	--,--	--,--	6,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--
8 Бар	22,--	34,--	--,--	--,--	20,--	--,--	--,--	40,--	--,--	20,--	--,--	--,--	36,--	--,--	16,--	--,--	--,--	8,--	--,--	3,--
9 Улциј	17,50	--,--	--,--	20,--	--,--	--,--	--,--	40,--	--,--	16,--	20,--	21,50	26,--	--,--	--,--	--,--	--,--	7,--	--,--	3,--
10 Вир-Пазар	19,--	26,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	16,--	--,--	30,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--

ПРОДАЈНА ЦИЈЕНА НА ЈЕДАН КОМАД — У ПЕРПЕРИМА

Варош	Говеда: волови	Говеда: краве	Говеда: телад	Коњи: коњи	Коњи: кобиле	Коњи: ждребад	Коњи: мазге	Коњи: магарци	Прасад	Брави: овце	Брави: козе	Брави: јагњад	Брави: јарад	Перпад: кокоши	Перпад: пјетле	Перпад: гуске	Перпад: ћурке	Ко: говеђе	Ко: овчије	Ко: козје	Ко: јагњеће	Ко: јарећи	Ко: медвеђе	Ж: вучије	Ж: кунеће	Ж: лисичије	Ж: зечије	Ж: срнеће	Ж: дивокозје	Ж: јазавчеве
1 Цетиње	150,--	120,--	30,--	200,--	--,--	--,--	400,--	100,--	10,--	15,--	18,--	5,--	4,--	1.60	3,--	5,--	7,--	12,--	1,--	1,20	1,--	1,--	--,--	--,--	--,--	5,--	--,--	--,--	--,--	--,--
2 Подгорица	135,--	130,--	--,--	230,--	--,--	--,--	--,--	--,--	11,--	17,--	15,--	6,50	6,--	1,20	1,--	--,--	--,--	9,--	--,--	--,--	0,90	1,30	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--
3 Ријека	100,--	80,--	32,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	11,--	18,--	16,--	4,--	3,80	1,60	--,--	--,--	--,--	15,--	--,--	--,--	0,80	0,90	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--
4 Данилов-град	150,--	110,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	7,50	18,48	18,--	4,33	4,--	--,--	--,--	--,--	--,--	4,50	--,--	--,--	0,71	0,86	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--
5 Никшић	200,--	120,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	15,--	18.--	18,--	6,--	3,--	1,30	--,--	--,--	--,--	20,--	--,--	--,--	0,80	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--
6 Колашин	120,--	70,--	--,--	200,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	20,--	15,--	5,--	3,--	--,--	--,--	--,--	--,--	18,--	2,40	--,--	--,--	1,20	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--
7 Андријевица	80,--	100,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	8,--	19,--	18,--	4,50	3,50	1,30	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	1,--	1,40	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--
8 Бар	180,--	80.--	40,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	12,--	15,--	--,--	6,--	--,--	1,40	2,--	--,--	--,--	20,--	1,50	--,--	0,80	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--
9 Улциј	--,--	110,--	45,--	165,--	--,--	--,--	--,--	44,--	12,--	13,--	--,--	6,60	--,--	1,20	--,--	--,--	--,--	16,--	--,--	--,--	0,65	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--
10 Вир-Пазар	170,--	150,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	12,--	15,--	--,--	6,--	--,--	1,60	--,--	--,--	--,--	--,--	1,50	--,--	1,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--	--,--

Број 12630. Из Канцеларије Статистичког Одсјека Краљ. Министарства Унутрашњих Дјела, Цетиње, 2. децембра 1911. год.

Службени огласи

СТЈЕЧАЈ

Ријешењем овог Суда од 26. пр., мј., број и ознака доњи отворен је стјечај над презадужену имовину Николе Ашика, родом из Скадра, а бив овд. трговца, те се овим позивају сви његови дужитељи, да се са својим потраживањима пријаве овом Суду најдаље до 1-ог априла 1912 год., јер послије тога дана ничије потраживање неће бити уважено.

Број 2462. IV—1911—255.

У Ст. Бару, 20. децембра 1911 год.

Краљ. Обласни Суд,
предсједник,
Р. 75, бр. 1019 ех 1911 г. 3,3 Кр. С. Јаблан.

ОГЛАС

У извршењу пресуде Краљ. Великог Суда, од 2. децембра 1911 год., број 1241. — Износи се на јавну продају доље описата непокретност Милована Радојевића из Плане, за наплату дуга Благоја Радоњића; процијењена 2937 перпера.

Продаја ће се извршити у канцеларији капетанског суда на Блатини у три рока и то: 12. фебруара, 12. марта и 12. јуна тек. год. од 9 сати прије до 3 сата послье подне.

На првом року непокретност неће се дати испод процјене, на другом хоће, али не испод $^2/_3$ процјене, а на трећем року непокретност уступиће се понудиоцу највеће цијене.

Лицитанти су дужни положити јемство 10% процијењене вредности. Позивају се сви они, који имају на непокретност какво реално право и пречи купци, да се суду пријаве прије продаје.

Опис непокретности:

2 рала оране земље најбољег нумера у Плану и $^1/_8$ барче — ливаде у једном комаду, — на истој земљи кућа двобојна и појата, — обје од доброг каменог материјала, — покривене сламом; у кући се налази: двије камаре, оџак и подрум, у барчи налази се 36 ком. шљива и једна јабука; граничи: одсвукуд пут.

II. $^3/_4$ ливаде на бријег, у близини горе поменуте и на истој 44 комада шљивових дрва и неке трешње; граничи: западно и јужно пут, источно и сјеверно Милован Радојевић.

Број 1546. 634—1911.

У Блатини, 12. јануара 1912.

— Капетански Суд, —
Р. 233, бр. 77, 1,1 кап. Н. Драшковић.

ОГЛАС

На основу извршне клаузуле Кр. Обл. Суда у Подгорици, од 18. јануара и поновне од 5 октобра 1911 г.

Износи се на јавној продаји доље описана непокретност Мима Р. Пајовића овд., за измир дуга Слада Браће Дервишевића из Подгорице; процијењена 8500 (осам хиљада пет стотина) перпера и за исту одређена су три рока и то: 11. фебруара, 11. марта и 11. јула ов. год. Продаја ће се извршити у канцеларији потписатог суд од 9 до 12 сати прије подне.

На првом року непокретност неће се уступити испод процијењене вредности, на другом хоће и ниже, али не испод $^2/_3$ процијењене вредности, а на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцу највише цијене. Лицитанти дужни су положити јемство 10% од процијењене вредности.

Те се позивају сви они, који на односној непокретности имају какво реално право, као и сви они, који имају право пречe купње, да се пријаве потписатом суду прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:

Једна двокатна кућа у овој вароши, са два одјељења у горњем, а два у доњем боју. — Кућа је дугачка у лицу пјаце међу зидовима метара 4·25 цм., а широка такође међу зидовима мет. 10 и 50 цм. За реченом кућом налази се припадајуће јој зграде квадр. мет. 34 и 33 ограђена са клачним зидом. Како кућа, тако и сав материјал исте налази се у добром стању.

Речена кућа са припадајућим правима налази се у источном кварту ове вароши; а међу кућама: од југо-истока Маке Радуловића и од сјеверозапада Госпаве С. Секулића.

Број 125. 30—1911.

Данилов-град, 21. јануара 1912.

Општински Суд — Д.-града
Предсједник,
Р. 265, бр. 78, 1,1 капетан Т. Ђуровић.

ОГЛАС

Ријешењем овог суда, од 26. пр. мј., број и ознака доњи за Николу Ашика, бив. овд. трговца. који се неизвјестно гдје налази у иностранство, постављено је опште имовинско старатељство, а за старатеља му је именован Марко Дритановић, што се овим ставља до знања сваком, кога би се тицало.

Број 2462. IV—1911—255.

У Ст. Бару, 20. децембра 1911 г.

Краљ. Обласни Суд,
предсједник,
Р. 70, бр. 1019 ех 1911 г. 3,3 Кр. С. Јаблан.

ОГЛАС

У извршењу наредбе Кр. Обласног Суда на Цетињу, од 5. октобра 1911 год., број 5080. IV—1905—254. Износи се на јавну продају доље описана непокретност Крста Стијепова Поповића из Његуша, за наплату дуга Сава С. Поповића из истог мјеста. која је процијењена пер. 787.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписатог суда. — За продају су одређени три рока: 14. фебруара, 14. марта и 14. јула 1912 год., од 9 сати пред подне до 4 послье подне.

На првом року непокретност неће се уступити испод процијењене вриједности, а на другом хоће и ниже, али не испод $^2/_3$ процијењене вриједности, на трећем року уступиће се понудиоцу највише цијене.

Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% процијењене вриједности.

Позивају се сви они, који имају на непокретност какво реално право, као и сви они, који имају право пречe купње да се пријаве суду прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:

I. $^1/_4$ $^1/_8$ земље оранице звано у „Трешњу“ и што му припада; граничи: од истока и југа комун општ., запада и сјевера путовима, II. $^1/_4$ оранице и $^2/_4$ $^1/_8$ ливаде звано „Гњила“ у Поље; граничи: од истока и југа земљом Рада Филипова, запада комуном, и сјевера дворском баштом.

Број 24. 25—1911.

Његуши, 12. јануара 1912 год.

Кр. Капетански Суд,
Р. 210, бр: 66. 1,1 капетан Ђ. Врбица.

СУДСКИ ПОЗИВ

На основу рјешења доље потписатог суда, а у смислу чл. 82. Оп. Имов. Законика и чл. 64. Правила Народне Штедионице на Цетињу, овим се позива онај, који је нашао уплатну књижицу код поменуте Штедионице Јоша Н. Мартиновића из Бајица, II. коло п. бр. 274. на перпера 61, да ју у року од мјесеца дана предаде мјесној власти, или изгубиоцу књижице Мартиновићу; иначе се важност њена амортизује сходно цитираним законским чланцима, а Мартиновић се упућује код речене Штедионице на дизање улога или тражења дупликат књижице.

Број 220. VI.—1912.—9.

Цетиње.

Краљ. Обл. Суд,
предсједник
Р. 97. бр. 64. 1,3 Ј. Иванишевић.

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности Живка Б. Брајовића из Колашиновића, за исплату дуга браће Дервишевића, — извршиће се у канцеларији потписатог Суда. — Виђи оглас у 44. броју „Гласа Црногорца“ за 1911. год.

Број 688. 212.—1911.

У Доњем Селу, 10. јануара 1912. г.

— Капетански Суд —
Р. 44, бр. 74, 1,1 кап. Н. Драговић.

ОГЛАС

На основу пресуде потписатог Суда. од 28. новембра 1911 г, број 685. 491—1911.

Износи се на јавну продају доље описата непокретност Јока И. Дабовића из Грахова, за измир дуга Мила Ковачића из Рисна.

Непокретност је процијењена перпера 9300.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписатог Суда.

За продају одређена су три рока и то: 12. фебруара, 12. марта и 12. јула 1912 год., у три сата послије подне. На првом року непокретност се неће уступити испод процијењене вриједности, на другом хоће, али не испод $^2/_3$ вриједности, а на трећем року уступиће се понудиоцу највише цијене.

Лицитанти су дужни положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви они који на непокретност имају какво реално право, као и они који имају право пречe купње, да се овоме суду пријаве прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:

Три куће у ријеци Заслапској у којима се налазе у једној два витла млина у другој једна ваљаница, а трећа теза са једном ријечи све право које је Дабовић имао у поменутом мјесту. Поменута непокретност граничи: од истока, сјевера и запада до сеоске комунице, југа до Борише М. Ковачевића.

Број 685. 491—1911.

Грахово, 21. јануара 1912 год.

— Краљ. Капетански Суд, —
Р. 205, бр. 70, 1,1 кап. П. Ковачевић.

ЦРНОГОРСКА БАНКА НА ЦЕТИЊУ

РАЧУН ИЗРАВНАЊА НА ДАН 31. ДЕЦЕМБРА 1911. ГОДИНЕ

ИМОВИНА

Благајна	118.271	66
Мјенице	1,643.167	—
Зајмови на залоге	95.634	—
Текући рачуни: дужници у земљи	544.494	90
„ на страни	439.670	75
Вриједности резервног фонда	39 044	55
Хартије од вриједности	17.839	25
Разне оставе:		
за гаранцију мјеница, кредита по текућим рачунима, на чување и у кауцију	2,634.012	42
Мјенице за наплату	102 592	61
Дефоноване мјенице на страни	270 000	—
Прибор и намјештај 10.774·95 по одбитку отписа 3.924·95	6.850	—
Акционари II. кола за доплату ради поравнања са резер. фондом I. кола	13 644	89
Перпера	**5.925.222**	**03**

ДУГ

Главница I. и II. кола	400.000	—
Главница III., IV. и V. кола	350.919	25
Резервни фонд I. и II. кола	74.697	43
Резервни фонд III., IV. и V. кола	9.310	48
Фонд за кућу филијале у Колашину	6.270	89
Улози на штедњу	884.175	55
Текући рачуни: повјериоци у земљи	562.086	20
повјериоци на страни	466.338	04
Привремени рачуни	43 016	07
Дивиденде неподигнуте	12 822	43
Полагачи остава разних:		
за гаранцију мјеница, кредита по текућим рачунима, на чувању и у кауцију	2,634.012	42
Дефоненти мјеница на страни	270.000	—
Пошиљаоци мјеница за наплату	102.592	61
Преносне камате	21.798	17
Тантијеме	7.628	46
Преостатак чистог добитка	79.554	03
Перпера	**5.925.222**	**03**

РАЧУН ДОБИТКА И ГУБИТКА НА ДАН 31. ДЕЦЕМБРА 1911 ГОД.

ГУБИТАК

Камате:				
На улоге на штедњу, текуће рачуне			111.925	33
Отписи од прибора и намјештаја			3.924	95
Административни трошкови: централе, филијала и заступништава			59.529	06
Чисти добитак: 111.202·15				
2% 2.224·04			2.224	04
Од ове своте иде: 108.978·11				
20% резер. фонду			21.795	62
7% тантијеме Управном Одбору, Надзорном Одбору чиновницима Банке			7.628	46
Преостаје чисти добитак:				
За I. коло од 200.000·—			41.041	55
За II. коло од 200.000·— уплаћивано поступно			25.985	29
За III., IV. и V. коло			12.527	19
Перпера			**286.581**	**49**

ДОБИТАК

Камате:		
од мјеница, зајмова на залоге, текућих рачуна и друго	250.068	92
Провизија на разним пословима и разлика на курсу	18.512	20
Разни приходи	18,000	37
Перпера	**286.581**	**49**

За Књиговодство,
Димитрије Богојевић, директор

УПРАВНИ ОДБОР:

Потпредсједник,
Д-р Станко Матановић

Предсједник,
Вуко Вулетић

Чланови:

Акан Марић, Захарија Гвозденовић, ком. Илија Хајдуковић, Лазар Мијушковић, Марко Врбица, Мирко Мијушковић, Нико Виторовић, ком. Павле Пламенац, Петар Спасић, за „пензиони фонд“ *Живко Драговић, Ристо Пејовић, Уроš Марић.*

На основу чл. 68. и 72. банчиних правила, Надзорни Одбор извршио је преглед горњег рачуна „Изравнања“ и „Добитка и Губитка“, упоредио их са главним и споредним књигама и пошто их је нашао исправним одобрава их.

НАДЗОРНИ ОДБОР:

Предсједник,
Мило Дожић

Чланови:
Крсто Мартиновић, Марко Гвозденовић, Филип Јерговић.

П.п. Број 86. 1—1

ПОДГОРИЧКА БАНКА У ПОДГОРИЦИ

Рачун Изравнања на дан 31. децембра 1911. год.

АКТИВА

Готовина у каси (домаћи новац)			30.227	67
„ „ „ (страни новац)			866	21
Мјенице			1,413.989	—
Дужници по текућим рачунима			709.517	50
Зајмови на залоге			12 270	—
Папири од вриједности			26.750	—
Намјештај и прибор			4.025	59
Књиге и тисканице			1.838	—
Вриједности резервног фонда			66.283	97
„ за наплату			133 728	43
Залоге по мјенич. зајмовима и депо			2,643 531	73
Преносни рачуни			23 332	08
Перпера			**5.066 360**	**18**

ПАСИВА

Уплаћена главница			600 000	—
Резервни фонд			66.410	52
Улози на штедњу			433.221	10
Повјериоци по текућим рачунима			532.196	64
Привремени рачуни			145.298	72
Мјенице у рееконту			519.630	—
Неподигнута дивиденда			3.305	33
Полагачи залога по зајмовима и депоа			2,643.531	73
Преносни рачуни			21.951	89
Чисти добитак	100.751	36		
Пренос преостатка чист. доб. из 1910. г.	62	89	100.814	25
Перпера			**5.066 360**	**18**

Рачун Губитка и Добитка на дан 31. децембра 1911. год.

ГУБИТАК

Камата од улога, рееконта мјен. и по текућим рачунима				100.474	54
Административни трошкови: плате, награде, станарине, канц. потребе, тисканице и остали ситни трошкови				33.885	39
Поштарине				3 390	94
10% амортизације на намјештај				447	28
Чисти добитак	К. 100.751·36				
2% државне порезе	2 015·02	98.736	34	2.015	02
10% резервном фонду	9.873·63				
6% тантијема	5.924·16	15.797	79	15.797	79
Остаје за подјелу акционарима са преостатком из 1910. године		82.938 62	55 89	83 001	44
Перпера				**239 012**	**40**

ДОБИТАК

Камата од мјеница, текућих рачуна и папира од вриједности			194.932	39
Провизија			27.845	55
Протестни трошкови, разлике на курсу и разни приходи			16.171	57
Пренос преостатка чистог доб. из 1910. г.			62	89
Перпера			**239 012**	**40**

УПРАВНИ ОДБОР

Предсједник,
Марко Ст. Матановић.

Потпредсједник,
Јусеин Лукачевић.

За књиговодство,
Јарослав Навратил
управник

ЧЛАНОВИ:

Јован Љумовић, Марко Радуловић, кап. Саво Шестић, Душан К. Ђурашковић, Ахмед Ефовић, Нико П. Џањевић, Садик Бибезић, Алекса Марић, Филип Јерговић, Петар Нуш Кола, Марко Врбица, за Управу Монопола Дувана д-р Е. Марћенаро.

Рачун Изравнања и Рачун Губитка и Добитка прегледао, и са главним и помоћним књигама сравнио и у реду нашао

НАДЗОРНИ ОДБОР

Чланови:
Нешо Станић, Велиша Беговић, Алекса Милне, Срдан Ненезић, Шућурлија Лукачевић.

П. п. бр. 85, 1—1

Црногорска Пивара „Оногошт“ у Никшићу

АКТИВ — Рачун Билансија на дан 31. децембра 1911. год. — ПАСИВ

УПОРЕЂЕЊЕ РАЧУНА	Поједини износи		Укупно	
I. Благајна, готовина у каси			1.105	52
II. Непокретности: земљиште	15.000	—		
„ грађевине	130.636	24	145.636	24
III. Покретности, по инвентару			139.068	78
IV. Текући рачуни, дужници			43.918	51
V. Акционари, за неуплаћену главницу			64.941	73
VI. Пиво, на лагеру			10.000	—
VII. Сировине, на лагеру			19.303	50
VIII. Спомоћни материјал, на лагеру			5.022	50
IX. Депоновани акцепти,			152.000	—
X. Оставе у каси	43.882	36		
XI. „ „ депоу	26.292	—		
XII. Кауције у остави	1.000	—	71.174	36
Перпера			**652.171**	**14**

УПОРЕЂЕЊЕ РАЧУНА	Поједини износи		Укупно	
I. Акционарска главница 2500 акц. по 100 П.			250.000	—
II. Резервни фонд, статуарни	133	—		
III. „ „ особени	7.207	12		
IV. Амортациони фонд, за непокретности	6.681	81		
„ „ „ покретности	9.893	09	23.915	02
V. Повјериоци:				
полагачи кауција у готову	1.558	60		
текући рачуни	94.569	16	96.127	76
акцепти			8,831	25
VI. Акцепти, у депоу			152.000	—
VII. Остављачи остава,	70.174	36		
VIII. Полагачи кауција у остави	1.000	—	71.174	36
Чист добитак			50.122	75
Перпера			**652.171**	**14**

ГУБИТАК — Рачун Губитка и Добитка на дан 31. децембра 1911. год. — ДОБИТАК

УПОРЕЂЕЊЕ РАЧУНА	Поједини износи	Укупно	
I. Интереси		8 592	07
II. Административни трошкови:			
Ревизија књига за 1910. године, књиге, хартије, штампани предмети, поштарина, брзојави, телефони, огласи, разни ситни трошкови		3.360	66
Порез за 1911. год., добротворне цијељи, плате за канцеларијски персонал, путни трошкови и инжињер за реконструкцију пиваре		10.562	69
III. Амортизације на покретности и непокретности, губитак на возни парк и дубиозе		19.767	90
Чисти добитак 50.122·75			
10% статуарном резервном фонду		5.012	27
10% тантијеме по статутима		5.012	27
Преостатак чистог добитка за подјелу акционарима		40.098	21
Перпера		**92.406**	**07**

УПОРЕЂЕЊЕ РАЧУНА	Поједини износи	Укупно	
I. Чиста добит на производњи пива		85.159	13
II. Камате од муштерија и задоцњења од акционара		5.897	33
III. Разни приходи		1.249	61
Перпера		**92.406**	**07**

Никшић, 31. децембра 1911. год.

Управник,
Максим Јовановић.

Књиговођа,
Саво Вучинић.

УПРАВНИ ОДБОР:

Предсједник,
бриг. **Блажо Бошковић.**

Потпредсједник,
кап. **Ристо Бошковић.**

Чланови:
Максим Јовановић, Мато Чойић, Љубо Радовић, бриг. *Митар Мартиновић, Захарија А. Гвозденовић.*

Прегледали смо Рачун Билансија и Рачун Губитка и Добитка, сравнили их са главним и споредним књигама и нашли у реду, те их одобравамо

НАДЗОРНИ ОДБОР

Чланови:
Симат Бојанић, Јован Вукајловић.

Предсједник,
Љубомир Ћошевић.

П. п. бр. 84, 1—1

ПОЗИВ

Народна Банка Крал. Црне Горе

У БАРУ

позива своје акционаре на

III. Редовну Главну Скупштину

која ће се у смислу члана 52. правила одржати дана 11. фебруара, т. г. у 9 сати прије подне у просторијама основне школе у Старом Бару.

ДНЕВНИ РЕД:

1.) Избор двојице перовођа, за вођење скупштинског записника, тројице акционара за овјеровљење истог и тројице акционара за бројање гласова.

2.) Извјештај Управног Одбора за рад у г. 1911. са предлогом о употреби чистог добитка;

3.) Извјештај Надзорног Одбора;

4.) Одобрење биланса и рада Управног и Надзорног Одбора.

5.) Избор 2 члана за Управни Одбор из мјеста и 2 са стране;

6.) Избор 2 члана за Надзорни Одбор и

7.) Евентуални предлози.

Моле се господа акционари да у што већем броју изволе посјетити Скупшину.

Напомена: Акционари који не могу лично присуствовати на Главној Скупштини, могу своје акције или књижице депоновати код банчиних филијала или повјереника и истијема предати овлашћења ко ће их на Скупштини заступати.

На Главној Скупштини решаваће се само они предлози акционара, који буду потписати најмање од њих петорице и 5 дана прије одржања Главне Скупштине, Управи Банке на знање стављени према чл. 55. тачка 2. Банчиних статута.

Предсједник,
Н. Татар.

Р. 195, број 89, 1,1

Продајем 600 боца бијелог и црног седмогодишњег вина. Боца од кила перпера 1·40 а од три кварта парпера 1.

Ст.-Бар. Обратити се:

П. п. бр. 17, 3,3 **Савети Дабановић**

„THE MUTUAL“

Животно осигуравајуће друштво у Њујорку

ОСНОВАНО 1842. — ЧИСТО ОБОСТРАНО

Извод из рачунских књига за 1910. годину[1])

А. Укупно пословно стање:

1. *Имаовина*	Перп.	2„827,118.703·94
2. *Обавезе за рачун имаоца полица*	„	2„292,831.886·39
3. *Преостатак на рачун имаоца полица*	„	497,370.405·02
4. *Стање осигурања:*		
а) 654.174 полица за један капитал од	„	7„224,068.878·—
б) 10.647 полица доживотне ренте за год. ренту од	„	14,658.812·32
5. *Приходи у 1910. години:*		
а) наплата премија	„	265,722.653·61
б) наплата интереса и др.	„	149,207.543·55
6. *Исплата осигураницима у 1910. год:*		
а) за истекла осигурања и ренте	„	164,763.667·77
б) за дивиденде у 1910. години	„	60,710.505·50
7. *Предвиђено за дивиденде за 1911. годину:*	„	66,818.008·54

Б. Стање послова у Аустрији и Црној Гори.

1. *Стање осигурања:*		
а) 6931. полица за један капитал од	Перп.	63,419.875·—
б) 15. полица на доживотну ренту од год. ренте од	„	18.761·81
2. *Приходи у 1910. години:*		
а) наплата премија	„	3,105.393·33
б) наплата интереса и др.	„	1,385.764·29
3. *Исплате осигураницима у 1910. години:*		
а) за истекла осигурања и ренте	„	1,201.057·05
б) за дивиденде у 1910. години	„	527.016·93
Резерва премија за пословање у 1910. години	„	21,836.292·—

(За гаранцију посљедње своте, изузев зајма на полице, депоновано је код ц. кр. државне централне благајне у Бечу свота од перпера 19,634.352, која је свота за 1911. год. повећана на перпера 20.241.600, према умножењу полица)

Полице послије двије године неоспорне а послије три године не пропадају.

Главна дирекција за Аустрију
Беч I. Körnthnerring № 2

Главно заступништво за Кр. Црну Гору
Цетиње.

[1]) Задоцнило због нагомиланог рада.

П.п. број 34, 3-3

ИЗЈАВА

Мој син Радосав Јововић, налазећи се у отрагу 5 година на радњи у Јужној Америци, како сам разумио, веома се раскалашио, тако да сваким даном задужује мене и моју фамилију, од којих дугова већ сам неколико и подмирио.

Усљед наведеног овим изјављујем, да од данас не признајем, да плаћам његове дугове, које би речени по данас задужио. — Нити пак одговарам за истога никоме, што би исти тамо учинио.

Гостиље Брајовицко, 9. јануара 1912 год.

Р. 79, бр. 61, 1,1 **Мијајло Савов Јововић.**

ОБЈАВА

Молим све моје дужнике, који ми дугују, а који и поред мојих досадањих опомена преко „Гласа Црногорца“, број 6. и 7. од 1905 године, неће да поступе у смислу својих писмених и усмених обавеза, да ми у најкраћем року подмире своје рачуне.

У противном бићу приморана предати их суду у којем случају ћу тражити све трошкове и оштете, које су ми моји дужници проузроковали неизвршењем исплате.

Цетиње, јануара 1912.

Р. 70, бр. 58, 1,3 **Станица Пипер.**

НАРОДНА ШТЕДИОНИЦА НА ЦЕТИЊУ

ПОЗИВА НА

VI. Редовну Главну Скупштину

која ће се одржати у недјељу 5. фебруара 1912. у просторијама „МЈЕСНЕ ЖЕНСКЕ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ“ у 9 часова прије подне.

Дневни ред:

1.) Избор 1 перовође и 2 овјерителља записника;

2.) Извјештај Управе и Надзорног Одбора о раду Штедионице у години 1911;

3.) Читање закључних рачуна (биланса);

4.) Предлог Управе о подјели чистог добитка;

5.) Одобрење закључних рачуна и давање разрјешнице Управи и Надзорном Одбору;

6.) Избор нове Управе;

7.) Избор 3 нова члана за Надзорни Одбор по § 23. правила.

Напомена: На Главној Скупштини могу учествовати само чланови I, II, III. IV, V и VI кола.

Као улазнице важиће уплатне књижице.

У случају да се на овој скупштини не искупи довољан број чланова према § 46 прав., држаће се друга идуће недјеље *12. фебруара о. г.*, која ће рјешавати без обзира на број присутних чланова;

Р. 150, 2,2 **УПРАВА**

ИСКЉУЧЕНА КОНКУРЕНЦИЈА

НОВО НОВО НОВО

НОВО ОТВОРЕНА ОБУЋАРСКА РАДЊА

МИЛОША ШОШКИЋА,

у кући г. ШАКА ПОЧЕКА, катунска улица број 68.

Препоручује се поштованим муштеријама за израду сваковрсне обуће.

Израда мушке и женске обуће, по паришком и американском фазону.

Нарочито се препоручује за најфинију израду чизама од најбоље и најефтиније коже — сваке врсте.

Крој чизама савремен и јединствен.

За израду обуће дајем гаранцију.

Цијене умјерене. — Услуга тачна.

Уљудно се умољава поштовано грађанство — за што већу посјету.

Р. 75, бр. 65, 1,5

ОБЈАВА

На дан 21. децембра 1911 г. основана је у *Шобаићима* Земљорадничка Задруга под именом **„Шобаићска Земљорадничка Задруга“**, — са сједиштем у Шобаиће. —

Циљ је задруге, да својим мјесечним улагањем извјесних новчаних уштеда себе материјално побољшава, придржавајући се у свему „Правила Земљорадничке Задруге“, — по којима је Задруга и одговорна. Рок трајања Задруге је неограничен.

У управни одбор ушли су: Г. г. Јован Г. Вуковић предсједник; а чланови: Милоња М. Перовић, Јоваш И. Ђикановић из Шобаића и Мило А. Јовановић из Бара Шумановића, — сви земљорадници.

А у надзорни одбор: Г. г. предсједник Радул С. Ивановић учитељ, а чланови: Драго Д. Кадовић, Јован И. Ђикановић, секретар Радосав П. Кадовић, благајник Шћепан С. Вуковић, — земљорадници из Шобаића. —

Остали чланови Задруге су: Милован Н. Кадовић, Никола П. Миљевић, Зеко П. Миљевић, Новица П. Миљевић, Видак М. Поповић, Милета Л. Мијатовић и Видак Л. Мијатовић, — земљорадници сви из Шобаића.

Заиста ово је један лијеп примјер свјесног и кориснога предузећа наших земљорадника.

Напомиње се, да за вријеме радно, задружни регистар стоји у суду свакоме на увиђај. —

Број 40. 37—1912.

Бороњина, 13. јануара 1912.

Капетански Суд,

Р. 183 бр. 55, 1,1 кап Марко П. Радошевић.

ПОЗИВ

Овим данас позивам господина Риста Шијаковића, који се сада налази у иностранству, да ми сагласно својој писменој обавези од 19. септембра 1902 године подмири дугујућу своту у износу од перпера 1632·— и то у року од два мјесеца од данас, разумије се са припадајућим интересом.

У противном бићу приморана, да предам ствар суду и затражим, да ми за реченог Шијака плати његова таштa Ивана Перова Ђурковић с Цетиња, која ми је за горњу суму јемац. —

Цетиње, јануара 1912.

Р. 75, бр. 58, 1,3 **Станица В. Пипер.**

ОБЈАВА

На основу ријешења одбора школе Брезовичке од данас, износи се на јавну лицитацију преправка школске зграде у Брезовику.

У школској згради ће се преправити први спрат и подићи други са осам одјељења.

Лицитанти су дужни дати одбору кауцију у новцу или непокретности таксирану код суда у износу 30% уступљене вриједности.

Лицитација ће се одржати 7. фебруара текуће године од 8 прије до 4 часа послије подне у потписаној канцеларији.

Код М. Зечевића управитеља школе може се виђети план и друга објашњења сваког радног дана.

Број 17. Из канцеларије школе Брезовичке, 18. јануара 1912 год. — Брезовик.

Р. 100 бр. 60, 1,1

ПРОДАЈА ИМАЊА

Одбор фонда Обрена Јолова Никовића — Требјешанина окружног, капетана и предсједника бившег окружног суда у пенсији и његове жене Које, сагласно објави у додатку 21. броју „Гласа Црногорца“, продаваће имање у Жупи на 12. фебруара о. г. од 9 сати пред подне до 5 сати по подне у својој канцеларији у Никшићу, кога ће се дана уступити уз повољну цијену понудиоцу највише.

Број 18.

Никшић, 11. јануара 1912 год.

ОДБОР ФОНДА

Предсједник, кап. **М. КАТУРИЋ.**

Чланови:

Ш. Кустудић, Тодор Никовић, Митар Никовић, Саво Никовић.

Р. 85, бр. 69, 1,2

Црквени одбор парохије Барске објављује, да ће свом бившем пароху

† ВАСУ ВУКОТИЋУ

СВЕШТЕНИКУ

држати литургију и парастос на сретење текуће године, у саборној цркви Св. Николе, у 9 сати прије подне, о чему се извјештавају односни парохијани, родбина и пријатељи покојникови.

Р. 42, бр. 83, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом ненадне смрти наше непрежаљене супруге, односно мајке, снахе и сестре

† Кате Ст. Деље

која се напрасно пресели у вјечност између 23. и 24. овог мјесеца, у 38. години свога живота, сматрамо за свету дужност изјавити нашу доживотну благодарност:

Војничком љекару д-р Иличковићу на његовом труду.

Г. г.; проту Крсту Матановићу, протођакону Филипу Радичевићу, свештенику Симу Мартиновићу и ђакону И. Калуђеровићу, који обред над покојницом извршише.

Пријатељима из Добрског-Села, Бајица, становницима вароши Цетиња и браћи Доњокрајцима, који у онако великом броју дођоше, те покојницу ожалише и до вјечне куће испратише, а нама увелико бол олакшаше. Хвала Радничком Пјев. Друштву, који својим учашћем увеличаше спровод миле нам покојнице.

Срдачна хвала пријатељима, кумовима и познаницима из унутрашњости и са стране на писменим и телеграфским саучешћима у нашој превеликој жалости.

Још једном свима и свакоме вјечита хвала.

Цетиње, 27. јануара 1912 године.

Ожалошћени: супруг **Стево**; дјеца: **Шпиро, Јоко, Марко, Божо, Драге, Даница, Милка** и **Марица**; ђевери: **Нико** и **Мило**; сестра **Милица** и остала родбина. Р. 165, бр. 80, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег непрежаљеног сина

† МИЛУТИНА

ученика другога разреда основне школе, који 8. јануара т. г. напрасно испусти своју анђелску душицу у 8-ој години свога млађаног живота, сматрамо за особиту дужност доживотно заблагодарити Њиховим Краљ. Височанствима Књазу Мирку и Књагињи Наталији, на изјављеном телеграфском саучешћу.

Најсрдачније захваљујемо г. г. др-у М. Радуловићу, мјесном љекару и Динку Мистури апотекару, који се својски заузеше да нам милог покојника из чељусти смрти отргну; срдачно захваљујемо проту Душану Петровићу на извршеном обреду.

Неизмјерна хвала наставничком особљу овд. основних школа, који са својим одјељењима покојников спровод увеличаше; персоналу Обласног суда са предсједником на челу, и поштованом грађанству вароши Подгорице обојег пола, који покојника до здања овд. Војног стана испратише.

Најсрдачније захваљујемо нашој својти и пријатељима са стране и из мјеста, који на оглас смрти нашег премилог Милутина похиташе и спроводу чак до Данилова-града присуствоваше, чиме нашу тугу увелико ублажише.

Неизмјерна хвала пароху Д.-градском попу Ј. Велашевићу, који опијело над покојником изврши; мјесним учитељима и поштованом грађанству Д.-града обојег пола, који спровод ван вароши предусретоше и до гроба допратише.

Братска хвала браћи Пажићанима, Главичанима, Лалевићима, Секулићима, Павличићима и Ђуриочанима, који у великом броју тужни спровод до близу Сушице предсретоше, покојника онако дирљиво ожалише и до вјечне куће испратише.

Захваљујемо најсрдачније и свим нашим пријатељима и познаницима, који нам телеграфски и писмено саучешће изјавише у нашој превеликој жалости.

Подгорица, 10 Јануара 1912 г.

Ожалошћени: отац **Марко Радуловић**; мати **Милица**; сестра **Савка**; браћа: **Саво** и **Војислав**. Р. 243, бр. 51, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

За навијек ожалошћени смрћу нашег никад непрежаљеног супруга, односно оца, свекра и ђеда.

† МИЛА РАДОВА ВУЈОВИЋА

— племенског капетана у пенсији —

који се у 82. години свога живота, послије дугог боловања, пресели у вјечност 23. децембра пр. год., — сматрамо за прву и свету дужност, да из дубине наших свагда вјерних осјећаја и овим путем изјавимо нашу никад незаборављену и најсрдачнију оданост благодарности Њ. Кр. В. Престолонашљеднику Данилу на Његовом писменом саучешћу, а тако исто и Њ. Кр. В. Књазу Мирку на телеграфском саучешћу.

Најсрдачније благодаримо Њег. Висскопреосвештенству Митрополиту Митрофану; г. г.: војводи Божу Петровићу, војводи Илији Пламенцу, војводи Гавру Вуковићу, војводи Машу Ђуровићу и сердару Раду Пламенцу; г. г. министрима: сердару Јанку Вукотићу, Марку Ђукановићу, Милу Дожићу и Филипу Јерговићу; предсједнику Народне Скупштине Јовану Пламенцу; пред. Великог суда Лабуду Гојнићу и ректору богословије Перу Вучковићу; бригадирима: Митру Мартиновићу, Блажу Бошковићу, Велиши Лазовићу, Ђузи Вукотићу и Милу Ђурашковићу; обласним управитељима: Нику Татару и ком. Луки Гојнићу; командирима: Јовану Пламенцу, сердару Јоку Јовићевићу, Ђузи Ђурашковићу, Илији Хајдуковићу Цуцу Крушки, Анту Шкутићу, Милошу Лекићу и п. ком. Мркану Калуђеровићу; секретарима: Марку Вукосавовићу и Петру Вујовићу; капетанима: Блажу Вујовићу, Лазу Пламенцу, Луки Станковићу, Луки Лекићу, Петру Лекићу и Мићу Ивовићу; тако исто г. г.: Луки Ђуровићу, Рашку Поповићу, Мићану Т. Пламенцу, попу Саву Вукосавовићу, попу Мићу Улићевићу, Шаку Шоћу, Ристу Станићу, Ђуру Петричевићу, Вукалу Јанковићу, Крцуну Вујовићу, оф. Лабуду Јовановићу — на телеграфским и писменим саучешћима.

Незаборавна хвала госп. д-р Марулису на својском заузимању за вријеме покојникове болијести.

Вјечита хвала свима онима, који на глас смрти похиташе и при погребу присуствоваше као:

Г. г.: Мићану Ивановићу с Кучима, кап. Ђуку Костићу са Додошанима и Жабљачанима, оф. Јоку Ђуракићу, Мићу Радановићу с Вранинашима, оф. Мирку Петричевићу с Метерижанима, оф. Перу Ражнатовићу с Дујевљанима, попу Нику Дапчевићу с Љуботињанима, кап. Стеву Кнежевићу са Грађанима.

Такође остајемо благодарни свјештеницима: попу Саву Вујовићу, попу Луки Вукосавовићу, попу Нику Дапчевићу, попу Јоку Јовачевићу и мјесном пароху попу Перу Перовићу, који над покојником опијело извршише и стијем спровод увеличаше. Захвални остајемо г. г.: кап. Ђуру Ивовићу; учитељима: Ристу Дапчевићу, и Милу Вујовићу, који се са покојником дирљивим говором опростише. Хвала мјесном учитељу госп. Петру Перовићу, који са ђацима присуствова и спровод увелича.

Вјечита хвала г. и г.: ком. Васу Бокану с Буковичанима, ком. Ићу Пламенцу с Бољевићима, кап. Ристу Бранковићу с Глуходољанима, г. Саву Сјеклићу с Лимњанима, барј. Јову Игумновићу с Сотоићима, барј. Јоку Перазићу с Годињанима, кап. Ђуру Ивовићу с Горњо-Сеочанима, официру Лабуду Дабановићу с Доњо-Сеочанима, кап. Милошу Вукмановићу с Утржанима, кап. Илији Вујачићу с Оточићима, попу Јоку Гојнићу с Брчељанама, оф. Стевану Ђоновићу с Томићима, г. Андрији Радоману с Браћенанима, г. Саву Јокову с Даковићима.

Наособ хвала: бригадиру Иву Ђуровићу и ком. Марку Ђуровићу с Дупиљанима, оф. Лазару Машановићу с Папратичанима и ком. Периши Б. Вујовићу с браћом Доњосељанима, који у два пута на глас смрти и при погребу похиташе и нашег покојника брацки ожалише. Хвала браћи и пријатељима с Цетиња и из Улциња.

Доживотна хвала браћи Трновљанима, који дневно-ноћно не жалише труда око покојника, те га брацки ожалише и до вјечне куће испратише. Још једном хвала свима и свакоме, који ма којим путем указа нам саучешће у нашој големој жалости.

Комарно, 4. јануара 1912 год.

Ожалошћени: супруга **Андријана**; син **Љубо**; снаха **Јоке**; унук **Душан**; кћери: **Јове** и **Милица**; унуке: **Анђе** и **Јелена** с браством — **Вујовићима**. Р. 550, бр. 88, 1.1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Наша никад непрежаљена мајка, односно свекрва

† МАРЕ

послије тродневног тешког боловања у својој 76. години живота, испустила је своју душу 8. а сахрањена 9. јануара ов. године уз многобројно саучешће наших и њених пријатеља, кумова и познаника.

Како за вријеме њеног боловања, — тако и приликом њене смрти указали су нам пажњу и саучешће они, који су то увијек указивали према нашем оцу, односно свекру — **Сердару Шкрњу** и свим нашим предцима, те не можемо пропустити, а да им овим путем не изјавимо нашу доживотну и искрену благодарност.

Особиту благодарност и особито признање на првом мјесту изјављујемо *Њ. Кр. Височанствима Књазу Мирку и Књагињи Наталији* на телеграфском саучешћу.

Понаособ смо захвални г. д-ру Марулису нашем љекару, који употријеби сва могућа средства, да нашој доброј Мари укаже своју помоћ.

Исту благодарност и захвалу изјављујемо г. свештеницима: Станку Вукмировићу, Иву Кусовцу и ђакону Јовану Дапчевићу, као и мјесном пароху Милу Вучковићу, који покојницу до гроба испратише, опојаше и сахранише.

Захвални смо: г. бригадиру војводи Машу Ђуровићу; командирима: Мргуду Јовићевићу, Ђузи Ђурашковићу, Васу Бокану, Ђуру Шоћу и адвокату Р. Поповићу; капетану финансије Нику Поповићу и предсједнику вароши Ријеке кап. Петру Краљевићу, капетану Ристу Бранковићу; капетанима: Петру Бошковићу и Блажу Вујовићу; управ. Подгоричке поштанско-телеграфске станице г. Митру Дрецуну, као и Марку Вукмировићу на телеграфским саучешћима. — Такође и народном посланику г. учитељу Андрији Јовићевићу, који с нашим пријатељима с Ријечког града лично погребу присуствоваше и саучешће нам изјавише.

Хвала г. сердару Јоку Јовићевићу и Радовану Вујошевићу, чиновнику Црногорске Банке на писменим саучешћима.

Братски захваљујемо: г. капетану Вељку Ђурашковићу, као и члану Обласног Цетињског Суда г. Петру Пејановићу на личном саучешћу приликом смрти и погреба; такође братски захваљујемо в. д. командата Доњо-Црмничког баталеона поручнику Нику Пламенцу с Бољевићима на личном саучешћу при погребу.

Срдачно и и искрено благодаримо командиру Јовану Ђ. Пејовићу с Цеклињанима; Машану Вујановићу и Крцуну Јанковићу са Ријечанима; Саву М. Ускоковићу с Љешњанима; Метерижанима, Друшићанима Рвашанима; — кап. Стеву Кнежевићу с Грађанима; ком. Андрији Дрецуну с Горњо-Љуботињанима; командиру Периши Вујовићу с Доњо-Сељанима; официру Филипу Јоветићу с Дубовљанима, који у великим масама обојег пола дођоше, те нашу драгу Мару с нама заједно оплакаше и до гроба испратише.

Особиту благодарност изјављујемо нашој браћи Зачиранима, који Мару за вријеме болести особито надгледаше и пазише, а приликом њене смрти онако својски оплакаше, те труда не пожалише, да укажу нам све оно, што браћа указати могу.

Такође срдачно захваљујемо свима нашим пријатељима, кумовима и познаницима, који овом приликом своја телеграфска и писмена саучешћа изјавише.

Поново свима изјављујемо нашу искрену и срдачну благодарност, који нам ма којим путем у овој прилици своје саучешће изјавише.

Зачир, 12. јануара 1912.

Ожалошћени: син **сердар Нико Кусовац**; снаха **Јоке**; кћери: **Марија** и **Јаница**.

Р. 445, бр. 44, 1,1

ЈАВНАЛ БАГОДАРНОСТ

Под притиском неизмјерног бола, тешке туге и до гробне жалости јављамо браћи, пријатељима, сродницима и познаницима, да је у Prince Rupertu у Сјеверној Америци на 27. новембра прошле године, преминуо наш нигда незаборављени син, односно брат

† МУШИКА П. РАЈКОВИЋ

у 26. години свог млађаног и бујног живота, првог јануара ове године, баш кад изгледасмо, да ће нам пошље петогодишњег пребивања у Америци доћи у загрљај, дође нам тужни и жалосни глас, да је наш покојник поменутог дана био пошао у лов и том приликом, несрећним случајем добио тешку рану, од које га немогаше спасити ни шест онамошњих најискуснијих љекара, који не жалише труда.

Сматрамо за особиту дужност изјавити своју доживотну благодарност Српском Радничком Добротворном Друштву, које не пожали труда, да нашег милог покојника парадно испрати до његове вјечне куће.

Вјечито смо захвални нашој браћи у Америци: Кучима, Брђанима, Зећанима, Црмничанима, Цеклињанима, Катуњанима, Никшићанима, Пивљанима, Дробњацима, Ускоцима, Ровчанима, Морачанима, Херцеговцима, Србијанцима, Бокезима, Личанима, као и Инглезима, који не само што спровод увеличаше, већ за исти и материјалну помоћ указаше.

Вјечита хвака господину Јеврему Ушћумлићу, који се над гробом говором опрости с покојником.

Хвала г-ђи Илинки Миловића, која на покојников гроб положи два вијенца.

Хвала браћи Пиперима: официру Лабуду Пилетићу, Јанку Милутиновићу, Тошу Пилетићу, Ђоку Вуковићу, Милу Ивановићу, Јовети Лумовићу, Васку Вуликићу, Пуниши Вукановићу и покојниковој снахи Милосави Вукановић, који при тужном спроводу нас заступаше.

Хвала Кучима, Братоножићима, Лутовцима, Момишићима, Подгоричанима, Стијењанима, Ђурковићима, Мркама, Грбљанима и Рогамљанима, који на глас о покојниковој смрти са својим прваима похиташе у онако великом броју, те нам лично саучешће изразише и тијем нашу тугу у неколико ублажише.

У опште хвала свима, који ма којим путем изразише саучешће у нашој големој тузи.

Рогами, 29. јануара 1912.

Ожалошћени: отац официр **Петар**; мајка **Стака**, браћа: **Мијајло, Војин, Милош, Машан**; сестре: **Видосава, Зорка**; снахе: **Даница, Савна, Анђа** са осталом породицом — **Рајковића**,

Р. 360, бр. 73, 1.1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег никад непрежаљеног оца, ђеда, таста

† Михаила (Калиштана) Танасијевића

који се послије дужег боловања 11. ов. мј. пресели у вјечност, у 75-ој години свога живота, не можемо пропустити, да овим путем не изјавимо дубоку благодарност г. г.: д-р Радуловићу, д-р Матановићу на њиховом заузимању око покојника за вријеме његова боловања.

Хвала свештеницима: проту Душану Петровићу и свештенику Радуловићу, који над покојником опијело извршише.

Вјечито остајемо благодарни чиновништву и грађанству обојег пола вароши Подгорице, који у онако великом броју присуствоваше, указујући нам учешће у жалости, те с тијем нам у велико тугу ублажише.

Хвала пјевачком друштву „Бранко“, које присуствова спроводу и покојника до вјечне куће допрати и на мртвачки одар вијенац положи.

Хвала Зећанима и Толошанима, који у онако великом броју дохиташе и лично учествоваше у нашој жалости.

Вјечито остајемо благодарни г. г.: Шпиру Поповићу, командиру Павлу Вујисићу великосудији; командирима: Мату Вујисићу, Јову Меденици, Секули Бошковићу; капетану Спасоју Лазревићу, капетану Блажу Анђелићу и Ристу Бошковићу; Андрији Поповићу, Данилу Делићу и Вуксану Николићу; Шпиру, Мићану, Милији, Миладину и Тодору — Вујисићима; учитељима: Јоксимовићу, Минићу, Рмандићу и Палевићу; браћи Чујовићима, Јевту и Момчилу — Бошковићима, Јовану Вукаловићу, Стојану Поповцу и Николи Белкову; поручницима: Мишнићу, Рећићу; Бошку и Њеку — Булатовићима, Луки Вујисићу и официру Терићу, који нам телеграфски учествоваше у жалости.

Једном ријечи хвала свакоме, који нам било лично било писмено или ма којим другим путем изјавише саучешће.

Подгорица, 18. јануара 1912.

Ожалошћени: кћи **Неда**; унука **Милева**; зет **Бошко.** Р. 239, бр. 54, 1,1

Сломљен тугом за великим губитком. Извјештавам рођаке, пријатеље и познанике, да је мој добри и никад непрежаљени пријатељ

† МУШИКА П. РАЈКОВИЋ

испустио у 26. години живота своју племениту душу; идући у лов нехотично се убио.

Овом приликом изјављујем особиту благодарност овдашњем Српском Радничком Добротворном Друштву, које је учествовало корпоративно и увеличало спровод покојников.

Такође нека је вјечита хвала госпођама: Крстињи Ђурђевића, Стаки Радовића, Илинки Миловића и Милосави Вукановића и госпођицама: Роси Денди и Смиљи Ђурђевића. Доживотна хвала и вјечита благодарност свој овдашњој браћи Србима, који не жалише труда ни дневи ни ноћу, само да величанственије испрате покојника до вјечне му куће. Хвала Ј. Ушћумлићу на држаном говору.

Принц Руперт, Канада, 10. децембра 1911.

Ожалошћени: **Михаило К. Перић**

Р. 105, бр. 75, 1,1

БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти наше непрежаљене супруге, односно мајке

† МИЛЕ ПАВИЋЕВИЋ

која се 7. овог мјесеца, у 49. години свога живота пресели у вјечност, сматрамо се дужним поднијети одану, топлу и доживотну благодарност Њеном Величанству Краљици Милени на благоизвољењу изјаве саучешћа.

Вјечита и топла захвалност свој господи, пријатељима, сродницима и знанцима, који нам упутише онаква топла, искрена и срдачна, телеграфска и писмена саучешћа.

Братска, најсрдачнија и вјечита захвалност браћи Бјелопавлићима, који у онако великом броју лично нас тјешише, жалост заједнички с нама дијелише, покојницу срдачно ожалише и до вјечне куће испратише.

Рсојевићи, 24. јануара 1912 г.

Ожалошћени: супруг **поп Радован**; синови: **Петар** и **Светозар**; кћери: **Анђелија, Видосава, Марија, Грана, Вукосава** и **Драгиња** са осталом браћом и породицом. Р. 136, бр. 76, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Са болним срцем извјештавамо наше пријатеље и сроднике, да нам је неумитна смрт, 13. ов. мј. отргла из родитељског загрљаја нашег милог синчића

† ПЕТРА

У најљепшем цвијету своје анђелске младости, те нас остави да за њим до своје смрти жалимо.

У исто вријеме сматрамо за свету дужност изјавити своју препокорну благодарност Њ. Њ. Кр. Кр. В. В. Књазу Мирку и Књагињи Наталији, који нам лично благоизволише изјавити своје саучешће.

Нека је вјечита хвала и благодарност Њ. Њ. Пр. Пр. Царско-Руском министру г. Арсењиеву, а особито г-ђи Арсењиевој, која поред њиховог неописаног сажаљења и саучешћа за нашим милим синчићем не пожали труда и својим присуством спрвод увелича.

Велика хвала протојереју Крсту Матановићу, који над покојником свети обред изврши.

Брацка и пријатељска хвала г. г. Јакову Крговићу и Нику Др. Мартиновићу, који на ковчег покојников вијенац положише.

Неизмјерна хвала, грађанству вароши Цетиња и околине, обојег пола, који у онаком великом броју испратише нашег милог синчића до његове вјечне куће.

Доживотна хвала свима и свакоме, ко нам ма којим путем изјави своје саучешће у нашој жалости.

Цетиње, 25. јануара 1912 год.

Ожалошћени: отац **Нико Л. Вујовић**; мајка **Кате** са породицом. Р. 190, бр. 82, 1,1

Штампа Кр. Ц. Државне Штампарије